

திருக்குறள்

அன்புடைமை

1. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும்.*

பொருள்: அன்பை அடைத்து வைக்க தாழ்ப்பாள் இல்லை; அன்புக்கு உரியவரின் துன்பத்தைப் பார்த்ததுமே அன்பு, கண்ணீராக வெளிப்பட்டு நிற்கும்.

(ஆர்வலர் - அன்புடையவர்; புன்கணீர் - துன்பம் கண்டு பெருகும் கண்ணீர்; பூசல் தரும் - வெளிப்பட்டு நிற்கும்.)

2. அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.*

பொருள்: அன்பில்லாதவர் எல்லாப் பொருளும் தமக்கு மட்டும் உரியது என்று எண்ணுவர்; அன்பு உடையவரோ தம் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய அனைத்தும் பிறருக்கென எண்ணிடுவர்.

(என்பு - எலும்பு. இங்கு உடல், பொருள், ஆவியைக் குறிக்கிறது.)

3. அன்போடு இயைந்த வழக்குஎன்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு.

பொருள்: உடம்போடு உயிர் இணைந்து இருப்பதைப்போல, வாழ்க்கை நெறியோடு அன்பு இணைந்து இருக்கிறது.

(வழக்கு - வாழ்க்கைநெறி; ஆருயிர் - அருமையான உயிர்; என்பு - எலும்பு.)

4. அன்புஈனும் ஆர்வம் உடைமை அதுஈனும்
நண்புஎன்னும் நாடாச் சிறப்பு.*

பொருள்: அன்பு விருப்பத்தைத் தரும். விருப்பம் அனைவரிடமும் நட்புக்கொள்ளும் பெருஞ்சிறப்பைத் தரும்.

(ஈனும் - தரும்; ஆர்வம் - விருப்பம்; வெறுப்பை நீக்கி விருப்பத்தை உண்டாக்கும் என்பது பொருள். நண்பு - நட்பு.)

5. அன்புற்று அமர்ந்த வழக்குஎன்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு.

பொருள்: அன்போடு பொருந்திய வாழ்க்கை நெறியைக் கடைப்பிடித்தவர் உலகத்தில் மகிழ்ச்சி உடையவர் ஆவர். (வையகம் – உலகம்; என்ப – என்பார்கள்.)

6. அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை.

பொருள்: அன்பு அறத்தை மட்டும் சார்ந்தது என்று கூறுவோர் அறியாதவர்; வீரத்திற்கும் அன்புதான் துணை. (மறம் – வீரம்; கருணை, வீரம் இரண்டிற்குமே அன்புதான் அடிப்படை என்பது பொருள்.)

7. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை அறம். *

பொருள்: எலும்பு இல்லாத உயிர்களை வெயில் வருத்தி அழிப்பதுபோல, அன்பில்லாத உயிர்களை அறம் வருத்தி அழிக்கும்.

(என்பிலது – எலும்பு இல்லாதது (புழு); அன்பிலது – அன்பில்லாத உயிர்கள்.)

8. அன்பகத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரம்தளிர்ந்த தற்று.

பொருள்: பாலை நிலத்தில் உள்ள வாடிப்போன மரம் தளிர்க்காது. அதுபோல, நெஞ்சில் அன்பு இல்லாத மனிதர் வாழ்க்கை தளிர்க்காது.

(அன்பகத்து இல்லா – அன்பு + அகத்து + இல்லா – அன்பு உள்ளத்தில் இல்லாத; வன்பாற்கண் – வன்பால் + கண் – பாலை நிலத்தில். தளிர்ந்தற்று – தளிர்ந்து + அற்று – தளிர்ந்ததுபோல; வற்றல்மரம் – வாடிய மரம்.)

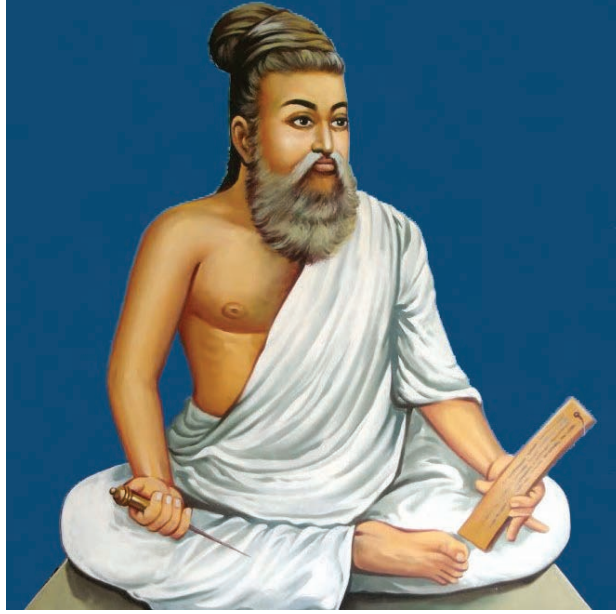
9. புறத்துறுப்பு எல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு.

பொருள்: நெஞ்சில் அன்பு இல்லாதவர்க்குக் கை, கால் முதலிய உடல் உறுப்புகளால் என்ன பயன் ?

(புறத்துறுப்பு – உடல் உறுப்புகள்; எவன் செய்யும் – என்ன பயன் ?; அகத்துறுப்பு – மனத்தின் உறுப்பு, அன்பு.)

10. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. *

பொருள்: அன்பு செய்வதுதான் உடம்பில் உயிர் இருப்பதற்கு அடையாளம். அன்பில்லாதவர் உடம்பு வெறும் தோலால் மூடப்பட்ட எலும்புதான். அங்கு உயிர் இல்லை.



ஆசிரியர் குறிப்பு : திருக்குறளை இயற்றியவர் **திருவள்ளுவர்**.

இவருடைய காலம் கி.மு. 31 என்று கூறுவர். இதனைத் தொடக்கமாகக் கொண்டே திருவள்ளுவர் ஆண்டு கணக்கிடப்படுகிறது. இவருடைய ஊர், பெற்றோர் குறித்த முழுமையான செய்திகள் கிடைக்கவில்லை.

இவர் செந்நாப்போதார், தெய்வப்புலவர், நாயனார் என வேறு பெயர்களாலும் போற்றப்படுகிறார்.

நூல்குறிப்பு

இந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது.

இந்நூலில் 133 அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வோர் அதிகாரத்துக்கும் 10 குறட்பாக்கள் என 1330 குறட்பாக்கள் உள்ளன. இது பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூலை முப்பால், பொதுமறை, தமிழ்மறை எனவும் கூறுவர். திருக்குறள் ‘**உலகப் பொதுமறை**’ எனப் போற்றப்படுகிறது.

திருக்குறளில் ‘அன்புடைமை’, ‘இனியவை கூறல்’ ஆகிய அதிகாரங்கள் பாடப்பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

திருவள்ளுவர் ஆண்டு கணக்கிடும் முறை

கிறித்து ஆண்டு (கி.பி.) + 31 = திருவள்ளுவர் ஆண்டு.

எடுத்துக்காட்டு : 2013 + 31 = 2044

(கி.பி. 2013ஐத் திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2044 என்று கூறுவோம்.)

திருக்குறள்

இனியவை கூறல்

(இனிமை பயக்கும் சொற்களைப் பேசுதல்)

1. இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

பொருள்: அன்பு கலந்து வஞ்சனை இல்லாத மெய்ப்பொருள் கண்டவர்களின் வாய்ச்சொற்கள் இன்சொற்களாகும்.

சொல்பொருள்: ஈரம் – அன்பு; அளைஇ – கலந்து; படிறு – வஞ்சம்; செம்பொருள் – மெய்ப்பொருள்.

2. அகனமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகனமர்ந்து
இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.

பொருள்: உள்ளம் விரும்பி ஒருவருக்குக் கொடுத்து உதவுவது நல்லது; முகம் மலர்ந்து ஒருவரைப் பார்த்து இனிய சொற்களைக் கூறுதல் அதனைவிடவும் நல்லது.

சொல்பொருள்: அகன் – அகம், உள்ளம்; அமர் – விரும்பம்; அமர்ந்து – விரும்பி; முகன் – முகம்; இன்சொல் – இனியசொல்; இன்சொலன் – இனிய சொற்களைப் பேசுவன்.

3. முகத்தான் அமர்ந்தினிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினிதே அறம். *

பொருள்: முகத்தால் விரும்பி இனிமையுடன் நோக்கி உள்ளம் கலந்த இன்சொற்களைக் கூறும் தன்மையில் உள்ளதே அறமாகும்.

சொல்பொருள்: அமர்ந்து – விரும்பி; அகத்தான் ஆம் – உள்ளம் கலந்து; இன்சொலினிதே – இனிய சொற்களைப் பேசுதலே.

4. துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறாஉம் இன்சொ லவர்க்கு.

பொருள்: எல்லாரிடமும் இன்பம் தரும் இனிய சொற்களைப் பேசுவோரிடம், துன்பம் தரும் வறுமை அணுகாது.

சொல்பொருள்: துன்புறாஉம் – துன்பம் தரும்; துவ்வாமை – வறுமை; யார் மாட்டும் – எல்லாரிடமும்; இன்புறாஉம் – இன்பம் தரும்.

5. பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணியல்ல மற்றுப் பிற. *

பொருள்: பணிவு உடையவனாகவும் இன்சொல் பேசுவனாகவும் விளங்குவதே ஒருவனுக்கு உண்மையான அணிகலன் ஆகும். உடல் அழகுக்காக அணியும் பிற எல்லாம் உண்மையான அணிகலன்கள் ஆகா.

சொல்பொருள்: ஒருவற்கு – ஒருவனுக்கு; அணி – அழகுக்காக அணியும் நகைகள்.

6. அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை நாடி இனிய சொலின். *

பொருள்: பிறர்க்கு நன்மையானவற்றை விரும்பி இனிமை உடைய சொற்களைச் சொன்னால், பாவங்கள் தேய்ந்து குறையும்; அறம் வளர்ந்து பெருகும்.

சொல்பொருள்: அல்லவை – பாவம்; நாடி – விரும்பி.

7. நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.

பொருள்: பிறர்க்கு நன்மையான பயனைத் தந்து, நல்ல பண்பிலிருந்து நீங்காத சொற்கள், வழங்குவோனுக்கும் இன்பம் தந்து நன்மை பயக்கும்.

சொல்பொருள்: நயன்ஈன்று – நல்ல பயன்களைத் தந்து; நன்றி – நன்மை; பயக்கும் – கொடுக்கும்; தலைப்பிரியாச் சொல் – நீங்காத சொற்கள்.

8. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும் இம்மையும் இன்பந் தரும். *

பொருள்: பிறர்க்குத் துன்பம் விளைக்கும் சிறுமையிலிருந்து நீங்கிய இனிய சொற்கள் மறுபிறவிக்கும் இப்பிறவிக்கும் வழங்குவோனுக்கு இன்பம் தரும்.

சொல்பொருள்: சிறுமை – துன்பம்; மறுமை – மறுபிறவி; இம்மை – இப்பிறவி.

9. இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது.

பொருள்: இனிய சொற்கள் இன்பம் உண்டாக்குவதனைக் கண்டபின்னும், ஒருவன் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுவது ஏனோ ?

சொல்பொருள்: இனிதீன்றல் – இனிது + ஈன்றல்; ஈன்றல் – தருதல், உண்டாக்குதல்; வன்சொல் – கடுஞ்சொல்; எவன்கொலோ – ஏனோ ?

10. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் கனிஇருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. *

பொருள்: இன்பம் தரும் இனிய சொற்கள் இருக்கும்போது, துன்பம் தரும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுவது, கனிகள் இருக்கும்போது காய்களை விரும்பி உண்பதனைப் போன்றது.

சொல்பொருள்: கவர்தல் – நுகர்தல்; அற்று – அதுபோன்றது. (முன்பு படித்தது நினைவில் இருக்கிறதா ? 'வன்பாற்கண் வற்றல் மரம் தளிர்ந்து அற்று'.)

திருக்குறள்

வாய்மை

1. வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும் தீமை இலாத சொல்லு. *

பொருள் : வாய்மை எனப் போற்றப்படும் பண்பு எதுவெனில், அது மற்றவருக்கு எவ்வகையிலும் தீங்கு தராத சொற்களைப் பேசுதல்.

2. பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கு மெனின். *

பொருள் : பிறர்க்குக் குற்றமற்ற நன்மையைத் தருமாயின், பொய்யும் உண்மையாகக் கருதப்படும்.

சொற்பொருள் : புரை - குற்றம்; பயக்கும் - தரும்.

3. தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும். *

பொருள் : தன் நெஞ்சம் அறிந்து பொய் கூறக்கூடாது. கூறின், தன் நெஞ்சமே தன்னை வருத்தும்.

சொற்பொருள் : சுடும் - வருத்தும்.

4. உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ளன்.

பொருள் : ஒருவன் தன் உள்ளம் அறிய பொய்யில்லாமல் நடப்பானானால், அத்தகையவன் உலகத்தார் உள்ளங்களில் எல்லாம் இருப்பவன் ஆவான்.

5. மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு தானம்செய் வாரின் தலை.

பொருள் : மனத்தொடு பொருந்திய வாய்மை பேசுபவன், தானம் தவம் செய்கிறவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாகக் கருதப்படுவான்.

6. பொய்யாமை அன்ன புகழ்இல்லை எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும்.

பொருள் : பொய் பேசாமை ஒருவனுக்கு எல்லாப் புகழையும் தரும்; அஃது அவன் வருந்தாமலேயே அவனுக்கு எல்லா நலன்களையும் தரும்.

சொற்பொருள் : அன்ன - அவை போல்வன; எய்யாமை - வருந்தாமை.

7. பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

பொருள் : பொய் சொல்லாமை என்னும் அறத்தை இடைவிடாமல் கடைப்பிடித்தால், வேறு எந்த அறங்களையும் செய்யவேண்டியது இல்லை.

8. புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையால் காணப் படும். *

பொருள் : உடல் தூய்மை நீரால் உண்டாகும்; உள்ளத்தூய்மை வாய்மையால் வெளிப்படும்.

சொற்பொருள் : அகம் - உள்ளம்; அமையும் - உண்டாகும்.

9. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. *

பொருள் : சான்றோர்க்குப் புறஇருளை நீக்கும் விளக்குகளைவிட, அகத்தின் இருளை நீக்கும் பொய்பேசாமையே உண்மையான விளக்காகும்.

10. யாம்மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற.

பொருள் : யாம் உண்மையாகக் கண்ட பொருள்களுள், எவ்வகையிலும் உண்மையைவிடச் சிறந்தவையாகச் சொல்லத்தக்கவை வேறில்லை.



மனிதன் மனிதனாக வாழ,
மனிதன் மனிதனுக்குக் கூறிய
அறவுரைதான் திருக்குறள்.

ஆசிரியர் குறிப்பு : திருக்குறளை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். இவர், சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைப்பதில் வல்லவர். இவரைப்பற்றித் தெளிவான வரலாறு இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. இவருக்கு நாயனார், முதற்பாவலர், நான்முகனார், மாதானுபங்கி, செந்நாப்போதார், பெருநாவலர் முதலிய பெயர்கள் உண்டு. இவரின் காலம் கி.மு.31 என்பர்.

நூல் குறிப்பு : குறள் வெண்பாக்களால் அமைந்த நூல் திருக்குறள். இது, திரு என்னும் அடைமொழியைப் பெற்றுத் திருக்குறள் என வழங்கப்பெறுகிறது. இந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. இதில், நூற்று முப்பத்து மூன்று அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வோர் அதிகாரத்துக்கும் பத்துக் குறட்பாக்களென ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறட்பாக்கள் உள்ளன. இது பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

திருக்குறள், உலகம் ஏற்கும் கருத்துகளைக் கொண்டு உள்ளதனால் 'உலகப் பொதுமறை' என வழங்கப்பெறுகிறது. இது, தமிழ்மொழி யிலுள்ள அறநூல்களுள் முதன்மையானது. இந்நூல் நூற்றேழு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

திருக்குறள் கல்வி

1. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

பொருள் : நூல்களைக் குற்றமறக் கற்றல் வேண்டும். கற்றபடி நடத்தல் வேண்டும்.

சொற்பொருள் : கசடு - குற்றம்; நிற்க - கற்றவாறு நடக்க.

2. எண்என்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்என்ப வாழும் உயிர்க்கு. *

பொருள் : எண்ணும் எழுத்தும் ஆகிய இவ்விரண்டும் மனிதர்களுக்கு இரு கண்கள் எனக் கூறுவர்.

சொற்பொருள் : எண் - எண்கள், கணக்கு; எழுத்து - இலக்கண இலக்கியங்கள் (வரிவடிவம்)

3. கண்உடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்உடையர் கல்லா தவர்.

பொருள் : கல்வி கற்றவர் கண் உடையவர்; கல்லாதவர் முகத்தில் இரண்டு புண்ணுடையவர் ஆவர்.

4. உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில். *

பொருள் : அறிவில் சிறந்த புலவர்களுடன் பேசிப் பழகும்போது மகிழ்ச்சியாக இருப்பதும், அவர்களை விட்டுப்பிரியும்போது, 'இனி இவரை எப்பொழுது காண்போம்' என எண்ணிப் பிரிவதும் புலவரின் இயல்பாகும்.

சொற்பொருள் : உவப்ப - மகிழ; தலைக்கூடி - ஒன்றுசேர்ந்து.

5. உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

பொருள் : செல்வம் உடையார்முன் ஏழை கவலைப்பட்டு இரந்து நிற்பதுபோலக் கற்றார்முன் பணிந்து கற்பவரே உயர்ந்தவர்; பணிந்து கல்லாதவர் தாழ்ந்தவர்.

சொற்பொருள் : உடையார் - செல்வர்; இல்லார் - ஏழை; ஏக்கற்று - கவலைப்பட்டு; கடையர் - தாழ்ந்தவர்.

6. தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு. *

பொருள் : மணற்பாங்கான இடத்தில் தோண்டத்தோண்ட நீர் சுரக்கும். அதுபோல, மக்கள் நூல்களைக் கற்கக்கற்க அவர்தம் அறிவு வளரும்.

சொற்பொருள் : தொட்டனைத்து - தோண்டும் அளவு; மாந்தர் - மக்கள்.

7. யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.

பொருள் : கற்றவனுக்கு எந்த நாடும் தன் நாடாகும்; எந்த ஊரும் தன் ஊராகும். இதனை அறிந்தும் சிலர் சாகும்வரை கற்காமல் இருப்பது ஏன்?

சொற்பொருள் : சாந்துணையும் - சாகும்வரையிலும்.

8. ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து. *

பொருள் : ஒரு பிறப்பில், தான் கற்றுக்கொள்ளும் நல்லறிவு, இனி எழும் பிறவிகளுக்கும் பாதுகாப்பைத் தரும்.

சொற்பொருள் : ஏமாப்பு - பாதுகாப்பு.

9. தாம்இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

பொருள் : தாங்கள் இன்பம் அடையும் கல்வியால் உலகம் இன்பம் அடைவதனைக் கண்டு, கற்றவர் மேன்மேலும் கற்க விரும்புவர்.

சொற்பொருள் : காமுறுவர் - விரும்புவர்.

10. கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. *

பொருள் : ஒருவனுக்கு அழியாத சிறந்த செல்வம் கல்வியாகும். கல்வி தவிர, மற்றச் செல்வங்கள் எல்லாம் செல்வங்கள் ஆகமாட்டா.

சொற்பொருள் : விழுச்செல்வம் - சிறந்த செல்வம்; மாடு - செல்வம்.

மாதிரி வினாக்கள்

அ) புறவயவினாக்கள்

1. பொருள் எழுதுக.

1. சுடர் _____ 2. ஆனந்தம் _____ 3. பராபரம் _____

2. பிரித்து எழுதுக.

1. பசும்பொற்சுடர் _____ 2. கண்ணிறைந்த _____

3. சேர்த்து எழுதுக.

1. என் + உள்ளம் _____ 2. பெருமை + அறிவு _____

4. கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புக.

1. வாழ்த்துப்பாடல் இடம்பெற்றுள்ள நூல் _____ .

2. தாயுமானவர் பிறந்த ஊர் _____ .

ஆ) குறுவினா

தாயுமானவர் – குறிப்பு எழுதுக.

இ) சிறுவினா

இறைவன், தாயுமானவருக்கு எவ்வாறு காட்சியளிக்கிறார் ?

திருக்குறள்

நட்பு

1. செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

பொருள் : நட்பைப்போலச் செய்துகொள்வதற்கு அரிய உறவுகள் எவையும் இல்லை. அந்த நட்பைப்போலச் செய்கின்ற செயலுக்குச் சிறந்த பாதுகாப்பு வேறு எவையும் இல்லை.

சொற்பொருள் : வினை – செயல்; காப்பு – காவல்.

2. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்நீர பேதையார் நட்பு. *

பொருள் : அறிவுடையவர்களின் நட்பு வளர்பிறைபோல நாளும் வளரும்; அறிவிலார் நட்பு தேய்பிறைபோல நாளும் தேயும்.

சொற்பொருள் : நீரவர் – அறிவுடையார்; கேண்மை – நட்பு ; பேதையார் – அறிவிலார்.

3. நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. *

பொருள் : நல்ல நூல்களின் பொருள் கற்கக்கற்க இன்பந்தரும். அதுபோல, பண்புடையாரின் நட்பானது பழகப்பழக இன்பம் தரும்.

சொற்பொருள் : நவில்தொறும் - கற்கக்கற்க; நயம் - இன்பம்.

**4. நகுதல் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு.**

பொருள் : நட்பு என்பது, சிரித்துப் பேசி மகிழ்வதற்கு மட்டுமன்று; நண்பரிடத்துத் தவறு காணும்போது, அவரைக் கடிந்துரைத்துத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்துதலும் ஆகும்.

சொற்பொருள் : நகுதல் - சிரித்தல்; நட்டல் - நட்புக்கொள்ளுதல்; இடித்தல் - கடிந்துரைத்தல்.

**5. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும். ***

பொருள் : இருவர் சேர்ந்திருத்தலும் நெருங்கிப் பழகுதலும் நட்பாகாது. இருவர்தம் ஒத்த மனவுணர்வே நட்புரிமையைக் கொடுக்கும்.

சொற்பொருள் : கிழமை - உரிமை.

**6. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு. ***

பொருள் : முகம் மட்டும் மலரும்படி நட்புக்கொள்வது நட்பாகாது; உள்ளம் மகிழும்படி அன்பாக நட்புக்கொள்வதே நல்ல நட்பு.

சொற்பொருள் : முகநக - முகம் மலர; அகம் - உள்ளம்.

**7. அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு.**

பொருள் : அழிவைத்தரும் துன்பங்களிலிருந்து நண்பனை விலக்கி, அவனை நல்வழியில் செலுத்துதல் வேண்டும். அவனுக்கு அழிவுநேரும்போது உடனிருந்து தானும் அதில் பங்கேற்று, அழிவிலிருந்து மீட்டல் வேண்டும்.

சொற்பொருள் : ஆறு - நல்வழி; உய்த்து - செலுத்தி; அல்லல் - துன்பம்.

**8. உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு. ***

பொருள் : உடுத்திய ஆடை நழுவும்போது தன்னையறியாமல் கையானது, தானே சென்று காக்கும்; அதுபோல, நண்பன் துன்பறும்போது விரைந்து சென்று அவனை அத்துன்பத்திலிருந்து காப்பதே நட்பு.

சொற்பொருள் : உடுக்கை - ஆடை; இடுக்கண் - துன்பம்; களைவது - நீக்குவது.

9. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் கொட்பின்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.

பொருள் : நட்புக்குச் சிறந்த நிலை எதுவென்றால், எப்போதும் வேறுபடுதல் இல்லாமல், இயலும்பொழுது எல்லாம் உதவி செய்து தாங்குதல்.

சொற்பொருள் : கொட்பின்றி - வேறுபாடு இல்லாமல்; ஊன்றும் - தாங்கும்.

10. இனையர் இவர்எமக்கு இன்னம்பாய் என்று புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு

பொருள் : இவர் எமக்கு இத்தகைய அன்பினர்; யாம் இவர்க்கு இத்துணைச் சிறப்புடையவர் எனப் புகழ்ந்து கூறினும் அது கீழான நட்பாகும்.

சொற்பொருள் : புனைதல் - புகழ்தல்; புல் - கீழான



ஆசிரியர் குறிப்பு

- பெயர் : திருவள்ளுவர்.
வேறு பெயர்கள் : முதற்பாவலர், பொய்யில் புவலர், பெருநாவலர், செந்நாப்போதார்.
காலம் : கி.மு. 31 இல் பிறந்தவர் என உறுதி செய்து திருவள்ளுவர் ஆண்டு கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.
சிறப்பு : வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு.

- பாரதியார்

வள்ளுவனைப் பெற்றதால்
பெற்றதே புகழ் வையகமே.

- பாரதிதாசன்

நூல் குறிப்பு : திருக்குறள் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. குறள் வெண்பாக்களால் ஆனதால், "குறள்" எனவும், மேன்மை கருதித் 'திரு' என்னும் அடைமொழியுடன் 'திருக்குறள்' எனவும் வழங்கப்பெறுகிறது. நாடு, மொழி, இனம், சமயம் எல்லாம் கடந்து எக்காலத்துக்கும் பொருந்துவதாக அமைந்தமையால், இஃது 'உலகப்பொதுமறை' எனப் போற்றப்படுகிறது.

மக்கள், வாழ்வில் அடையத்தக்க உறுதிப்பொருள்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளையும் விரித்து உரைப்பது திருக்குறள். எனவே, இந்நூல் 'முப்பால்' எனவும் பெயர் பெற்றது. இது நூற்று முப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களையும், ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறட்பாக்களையும் பெற்றுள்ளது.

வாயுறை வாழ்த்து, பொதுமறை, பொய்யா மொழி, தெய்வ நூல் முதலிய பெயர்களும் இதற்கு உண்டு. இதன் பெருமையை உணர்ந்த வீரமாமுனிவர் இலத்தீனிலும், ஜி.யு. போப் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்தனர்.

இந்நூல், உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. திருவள்ளுவமாலை என்னும் நூல், இதன்பெருமைக்கும் சிறப்புக்கும் சான்றாகத் திகழ்கிறது.

- ◆ உருசிய நாட்டில் அணு துளைக்காத கிரெம்ளின் மாளிகையில் உள்ள சுரங்கப் பாதுகாப்புப் பெட்டகத்தில் திருக்குறளும் இடம்பெற்றுள்ளது.
- ◆ இங்கிலாந்து நாட்டிலுள்ள அருங்காட்சியகத்தில் திருக்குறள், விவிலியத்துடன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மாதிரி வினாக்கள்

அ) புறவயவினாக்கள்

1. பொருள் எழுதுக.

- | | | |
|------------------|-----------------|-------------------|
| 1. கேண்மை _____ | 3. அல்லல் _____ | 5. நகுதல் _____ |
| 2. உடுக்கை _____ | 4. கிழமை _____ | 6. இடுக்கண் _____ |

2. பிரித்து எழுதுக.

- | | |
|--------------------|----------------------|
| 1. செயற்கரிய _____ | 3. பொருட்டன்று _____ |
| 2. நட்பன்று _____ | 4. ஆறுய்த்து _____ |

3. கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புக.

1. திருக்குறள் _____ நூல்களுள் ஒன்று.
2. திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர் _____ .
3. திருக்குறளின் பெருமையை விளக்கும் நூல் _____ .
4. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக _____ நட்பு.
5. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை
இத்தொடரில் நட்பு என்னும் பொருள் தரும் சொல் _____ .

4. பொருளுணர்ந்து பொருத்துக.

- | | |
|---------------------------|---------------------------------|
| 1. பேதையார் நட்பு | - உடுக்கை இழந்தவர் கை போன்றது. |
| 2. பண்புடையாளர் தொடர்பு | - வளர்பிறை போன்றது. |
| 3. அறிவுடையார் நட்பு | - நவில்தொறும் நூல்நயம் போன்றது. |
| 4. இடுக்கண் களையும் நட்பு | - தேய்பிறை போன்றது. |

அ) குறுவினாக்கள்

1. உலகப்பொதுமறை எனத் திருக்குறள் அழைக்கப்படுவது ஏன்?
2. திருவள்ளுவருக்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள் யாவை ?
3. அறிவுடையார் நட்பு எதனைப் போன்றது?
4. பண்புடையாளர் தொடர்பு எத்தன்மையது?
5. 'உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல' இவ்வவமையைப் பொருளோடு பொருத்துக.
6. நட்புக்குச் சிறந்த இடம் எது?
7. எது கீழான நட்பு?

இ) சிறுவினாக்கள்

1. திருக்குறளுக்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள் யாவை ?
2. பாரதியும் பாரதிதாசனும் திருவள்ளுவரை எவ்வாறு சிறப்பித்துள்ளனர்?
3. நட்பைப்போன்ற சிறந்த பாதுகாப்பு வேறில்லை என வள்ளுவர் கூறக்காரணம் யாது?
4. 'புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா' என வள்ளுவர் கூறுவது ஏன்?

ஈ) நெடுவினா

நட்பு என்னும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் கூறியுள்ள கருத்துகளைத் தொகுத்து எழுதுக.

அறிந்துகொள்வோம்

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு. - குறள், 350

இக்குறளைப் படிக்கும்போது உதடுகள் ஒட்டும்; இதன் பொருளோ இறைவனைப் பற்றி நிற்கும்.

அறம், பொருள், இன்பம் என முப்பாலும் தப்பாமல் வந்த குறள் :

அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். - குறள், 754

திருக்குறள்

பண்புடைமை

1. எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. *

பொருள் : யாரிடத்தும் எளிமையாகப் பழகினால் பண்புடைமை என்னும் நன்னெறியை அடைதல் எளிது.

சொற்பொருள் : வழக்கு – நன்னெறி.

2. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. *

பொருள் : அன்புடையவராகத் திகழ்தல், உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்பாளரின் இயல்பு.

சொற்பொருள் : ஆன்ற – உயர்ந்த.

3. உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு.

பொருள் : உடம்பால் ஒத்திருத்தல் மக்களோடு ஒப்புமை அன்று. பொருந்தத்தக்க பண்பால் ஒத்திருத்தலே மக்களாகக் கொள்ளத்தக்க ஒப்புமையாகும்.

4. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு.

பொருள் : நேர்மையையும் அறத்தையும்கொண்டு பிறருக்கு உதவுதல் வேண்டும். அத்தகைய பண்பாளரையே உலகம் போற்றும்.

சொற்பொருள் : நயன் – நேர்மை; நன்றி – உதவி.

5. நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. *

பொருள் : விளையாட்டாக ஒருவரை இகழ்ந்து பேசுதலும் துன்பத்தைத் தரும். பிறருடைய இயல்பை அறிந்து நடப்பவரிடத்தில் பகைமையிருப்பினும் நல்ல பண்புகள் இருக்கும்.

சொற்பொருள் : நகையுள்ளும் – விளையாட்டாகவும்; பாடறிவார் – நெறியுடையார்.

6. பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். *

பொருள் : உலகம் பண்புடையவர்களாலே நிலைபெற்று இருக்கிறது. இல்லையெனில், இவ்வலகம் மண்ணோடு மண்ணாகி அழிந்துவிடும்.

சொற்பொருள் : மாய்வது – அழிவது.

7. அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்(பு) இல்லா தவர். *

பொருள் : அரம்போன்ற கூர்மையான அறிவுடையாராக இருப்பினும், மக்களுக்குரிய பண்பு இல்லாதவர் ஓரறிவுடைய மரமாகவே கருதப்படுவார்.

சொற்பொருள் : அரம் – வாளைக் கூர்மையாக்கும் கருவி.

8. நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

பொருள் : நட்புக்கொள்ள இயலாதவராய்த் தீங்கு செய்பவரிடத்திலும் பண்புடையவராய்ப் பழக இயலாதது இழிவான செயலாகும்.

சொற்பொருள் : நண்பு – நட்பு; நயம்இல – தீங்கு, இனிமையற்ற; கடை – இழிவு.

9. நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

பொருள் : பிறரோடு பழகிப் பேசிச் சிரித்து மகிழ இயலாதவருக்கு மிகப்பெரிய இவ்வலகம் பகலிலும் இருளாகவே தோன்றும்.

சொற்பொருள் : நகல்வல்லர் – சிரித்து மகிழ்பவர்; மாயிரு ஞாலம் – மிகப்பெரிய உலகம்.

10. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று.

பொருள் : பண்பிலாதவன் பெற்ற பெருஞ்செல்வமானது, பாத்திரத்தின் தன்மையால் நல்ல பால் திரிந்ததுபோன்றது.

சொற்பொருள் : திரிந்தற்று – திரிந்ததுபோன்றது.

மாதிரி வினாக்கள்

அ) புறவயவினாக்கள்

1. பொருள் எழுதுக.

- | | | |
|--------------------|----------------------|-----------------|
| 1. மாய்வது = _____ | 3. மண்புக்கு = _____ | 5. அரம் = _____ |
| 2. நயமில் = _____ | 4. ஞாலம் = _____ | 6. கலம் = _____ |

திருக்குறள்

பொறையுடைமை

(பிறர் செய்யும் துன்பங்களைப் பொறுத்தல்)

1. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத், தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை. *

பொருள் : நிலமானது, தன்னைத் தோண்டுபவரையும் தாங்குவதுபோல, நம்மை இழிவுபடுத்துவோரையும் நாம் பொறுத்துக்கொள்வதே சிறந்த பண்பு.

சொற்பொருள் : அகழ்வாரை – தோண்டுபவரை; இகழ்வார் – இழிவுபடுத்துவோர்; தலை – சிறந்த பண்பு.

இலக்கணக்குறிப்பு : பொறுத்தல் – தொழிற்பெயர்; அகழ்வார், இகழ்வார் – வினையாலணையும் பெயர்கள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : அகழ்வார் = அகழ் + வ் + ஆர். அகழ் – பகுதி; வ் – எதிர்கால இடைநிலை; ஆர் – பலர்பால் வினைமுற்று விசுதி.

அணி : உவமையணி.

2. பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று.

பொருள் : பிறர் செய்யும் துன்பத்தை ஒருவர் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் சிறந்தது; அதனைவிடச் சிறந்தது அத்துன்பத்தை மறந்துவிடுதல்.

சொற்பொருள் : பொறுத்தல் – பொறுத்துக்கொள்ளுதல்; இறப்பினை – பிறர் செய்த துன்பத்தை.

இலக்கணக்குறிப்பு : மறத்தல், பொறுத்தல் – தொழிற்பெயர்கள்; நன்று – குறிப்பு வினைமுற்று.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : மறத்தல் = மற + த் + தல். மற – பகுதி; த் – சந்தி; தல் – தொழிற்பெயர் விசுதி.

3. இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

பொருள் : விருந்தினரை வரவேற்க இயலாது தவிர்க்கும் நிலை, வறுமையுள் கொடிய வறுமையாகும். அதுபோல, அறிவற்றார் செய்யும் தீங்குகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் வலிமையுள் சிறந்த வலிமையாகும்.

சொற்பொருள் : இன்மை – வறுமை; ஓரால் – தவிர்த்தல்; மடவார் – அறிவற்றார்.

இலக்கணக்குறிப்பு : விருந்து – பண்பாகு பெயர்; ஓரால், பொறை – தொழிற்பெயர்கள்.

அணி : எடுத்துக்காட்டு உவமையணி.

4. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின், பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப் படும். *

பொருள் : நற்குணங்கள் நம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டுமானால், பொறுமையை நாம் போற்றிக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்.

சொற்பொருள் : நிறை – சால்பு.

இலக்கணக்குறிப்பு : நீங்காமை – எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்; போற்றி – வினையெச்சம்.

(இந்நாலு குறட்பாவும் பொறுமையின் சிறப்பினைக் கூறுகின்றன.)

5. ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே, வைப்பர் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. *

பொருள் : பிறர் செய்யும் தீங்கைப் பொறுத்துக்கொள்ளாமல் தண்டிப்பவரைச் சான்றோர் ஒரு பொருட்டாக மதிக்கமாட்டார்; ஆனால், பொறுத்துக் கொள்பவரைப் பொன்போல் மதித்து மனத்துள் வைத்துக்கொள்வர்.

சொற்பொருள் : ஒறுத்தாரை – தண்டித்தவரை; ஒன்றாக – ஒரு பொருட்டாக; பொதிந்து வைப்பர் – (மனத்துள்) வைத்துக்கொள்வர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : ஒறுத்தார் – வினையாலணையும் பெயர்; பொதிந்து – வினையெச்சம். பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : வைப்பர் = வை + ப் + ப் + ஆர். வை – பகுதி; ப் – சந்தி; ப் – எதிர்கால இடைநிலை; ஆர் – பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

6. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை இன்பம், பொறுத்தார்க்குப் பொன்றும் துணையும் புகழ். *

பொருள் : பிறர் செய்யும் தீமையைப் பொறுத்துக்கொள்ளாது தண்டித்தவர்க்கு ஒரு நாள் மட்டுமே இன்பம் கிட்டும்; அதனைப் பொறுத்துக்கொண்டவரின் புகழ், உலகம் உள்ளவரை நிலைத்து நிற்கும்.

சொற்பொருள் : பொன்றும் துணையும் – உலகம் உள்ளவரை.

இலக்கணக்குறிப்பு : ஒறுத்தார், பொறுத்தார் – வினையாலணையும் பெயர்கள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : ஒறுத்தார் = ஒறு + த் + த் + ஆர். ஒறு – பகுதி; த் – சந்தி; த் – இறந்தகால இடைநிலை; ஆர் – பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

7. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்(து) அறனல்ல செய்யாமை நன்று.

பொருள் : செய்யத்தகாத துன்பச் செயல்களைப் பிறர் தனக்குச் செய்தாலும், தான் அத்துன்பத்துக்கு வருந்தி, அறத்துக்கு மாறான செயல்களை அவருக்குச் செய்யாதிருத்தல் நல்லது.

சொற்பொருள் : திறனல்ல - செய்யத்தகாத; நோநொந்து - துன்பத்துக்கு வருந்தி.

இலக்கணக்குறிப்பு : தற்பிறர் - ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை; செய்யினும் - இழிவுச் சிறப்பும்மை; நொந்து - வினையெச்சம்; அறன், திறன் - ஈற்றுப்போலிகள்.

8. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடல். *

பொருள் : செருக்கினால் தீமை செய்தாரையும் தத்தம் பொறுமையினால் வெற்றி கொள்ளல் வேண்டும்.

சொற்பொருள் : மிகுதியான் - மனச்செருக்கால்; மிக்கவை - தீமை; தகுதியான் - பொறுமையால்.

இலக்கணக்குறிப்பு : செய்தாரை - வினையாலணையும் பெயர்; விடல் - அல் ஈற்று வியங்கோள் வினைமுற்று.

(இந்நாலு குறட்பாவும் பிறர் செய்த தீங்கினைப்
பொறுத்துக்கொள்ளுதல்பற்றிக் கூறுகின்றன.)

9. துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்.

பொருள் : வரம்புகடந்து பேசுவோரின் தீய சொற்களையும் பொறுத்துக்கொள்பவரே பற்றற்ற துறவியரினும் மேலானவர்.

சொற்பொருள் : துறந்தார் - பற்றினை விட்டவர்; இறந்தார் - வரம்பு கடந்தவர்; இன்னா - தீய; நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : இறந்தார், துறந்தார், நோற்கிற்பவர் - வினையாலணையும்பெயர்கள்; இன்னாச்சொல் - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : இறந்தார் = இற + த் (ந்) + த் + ஆர். இற - பகுதி; த் - சந்தி, த் - ந் ஆனது விகாரம்; த் - இறந்த கால இடைநிலை; ஆர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

10. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்.

பொருள் : உண்ணாநோன்பு மேற்கொள்ளும் பெரியவர்களைவிடத் தம்மை இகழ்வோரின் தீயசொற்களைப் பொறுத்துக்கொள்பவரே மேலானவர் ஆவார்.

சொற்பொருள் : நோற்பார் - நோன்பு மேற்கொள்பவர்; இன்னாச்சொல் - தீய சொல்.

இலக்கணக்குறிப்பு : உண்ணாது - வினையெச்சம்.

(இவ்விரு குறட்பாவும் பிறரின் இழிச்சொற்களைப்
பொறுத்துக்கொள்ளுதல் பற்றிக் கூறுகின்றன.)



ஆசிரியர்குறிப்பு: திருவள்ளுவர், திருக்குறளில் அனைத்து நாட்டினரும் இனத்தினரும் தமக்கே உரியதெனக் கொண்டாடும் வகையில் பொதுமைக் கருத்துகளைப் படைத்தவர்.

நாயனார், தேவர், முதற்பாவலர், தெய்வப் புலவர், நான்முகனார், மாதானுபங்கி, செந்நாப் போதார், பெருநாவலர் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களும் இவருக்கு உண்டு. இவரின் காலம் கி.மு.31ஆம் ஆண்டு என அறிஞர் கூறுவர்.

நூற்குறிப்பு: திரு + குறள் = திருக்குறள். திரு - செல்வம், சிறப்பு, அழகு, மேன்மை, தெய்வத் தன்மை எனப் பல பொருள் கொண்ட ஒருசொல். குறள் - குறுகிய அடி உடையது. ஏழுசீர்களைக் கொண்ட ஈரடி வெண்பாக்களால் ஆனது, திருக்குறள்.

இந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என முப்பெரும் பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது; அறம் 38 அதிகாரங்களாகவும், பொருள் 70 அதிகாரங்களாகவும், இன்பம் 25 அதிகாரங்களாகவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இது, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூலைப் போற்றிப் பாராட்டிய பாடல்களின் தொகுப்பே திருவள்ளுவமொலை.

திருக்குறளுக்கு அந்நாளிலேயே பதின்மர் உரை எழுதியுள்ளனர். அவ்வரைகளுள், பரிமேலழகர் உரையே சிறந்தது என்பர் தமிழ்ச் சான்றோர்.

இன்றும் பலர் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதி வருகின்றனர்.

திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பதின்மர் :

- | | |
|------------------|---------------|
| 1. தருமர் | 2. மணக்குடவர் |
| 3. தாமத்தர் | 4. நச்சர் |
| 5. பரிதி | 6. பரிமேலழகர் |
| 7. திருமலையர் | 8. மல்லர் |
| 9. பரிப்பெருமாள் | 10. காளிங்கர் |

இங்கிலாந்து நாட்டு மகாராணியார் விக்டோரியா, காலையில் கண்விழித்ததும் முதலில் படித்த நூல் திருக்குறள்.



தமிழ்

திருக்குறள்

கேள்வி

(சான்றோர் உரைகளைக் கேட்டல்)

1. செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம், அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை. ★

பொருள் : செல்வங்களுள் சிறந்தது கேள்விச் செல்வம். அதுவே செல்வங்கள் அனைத்திலும் முதன்மையானது.

சொற்பொருள் : செவிச்செல்வம் - கேள்விச்செல்வம்; தலை - முதன்மை.

2. செவிக்குணவு இல்லாத போழ்து, சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும். ★

பொருள் : செவிக்குணவாகிய நல்லறிவு கிடைக்காதபொழுதில் வயிற்றுக்கும் சிறிதளவு உணவு அளிக்கப்படும்.

சொற்பொருள் : போழ்து - பொழுது; ஈயப்படும் - அளிக்கப்படும்.

இலக்கணக்குறிப்பு : வயிற்றுக்கும் - இழிவுச்சிறப்பும்மை.

பிரித்தறிதல் : செவிக்குணவு = செவிக்கு + உணவு.

(இவ்விரு குறட்பாவும் கேள்வியின் சிறப்பினைக் கூறுகின்றன.)

3. செவியுணவின் கேள்வி உடையார் அவியுணவின்
ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

பொருள் : செவி உணவாகிய கேள்வியினை உடையவர் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலும், அவர், அவி உணவைக் கொள்ளும் தேவர்களுக்கு ஒப்பாவர்.

சொற்பொருள் : அவி உணவு - தேவர்களுக்கு வேள்வியின்பொழுது கொடுக்கப்படும் உணவு. ஆன்றோர் - கல்வி, கேள்வி, பண்பு ஆகியவற்றில் சிறந்தோர்; ஒப்பர் - ஒப்பாவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : அவியுணவு - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(இக்குறள் கேள்வி அறிவுடையவரின் சிறப்பினைக் கூறுகிறது.)

4. கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க, அஃதொருவற்(கு)
ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை. ★

பொருள்: ஒருவன் கற்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தாலும் கற்றாரிடம் சென்று கேட்டறிதல்வேண்டும். வாழ்க்கையில் தளர்ச்சியுறும்போது அக்கேள்வியறிவானது, அவனுக்கு ஊன்றுகோல்போலத் துணையாக நிற்கும்.

சொற்பொருள்: ஒற்கம் - தளர்ச்சி.

இலக்கணக்குறிப்பு: ஊற்று - ஊன்று என்பதன் வலித்தல் விகாரம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்: கேட்க - கேள் (ட்) + க. கேள் - பகுதி; ள் - ட் ஆனது விகாரம்; க - வியங்கோள் வினைமுற்று விகுதி.

5. இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல்.

பொருள்: வழக்குகின்ற நிலத்தில் ஊன்றுகோல் உதவுவதுபோல, நல்லொழுக்கம் மிக்க பெரியோரின் வாய்ச்சொற்கள் வாழ்க்கைக்கு என்றும் உதவும்.

சொற்பொருள்: ஊற்றுக்கோல் - ஊன்றுகோல்; அற்றே - போன்றதே.

இலக்கணக்குறிப்பு: இழுக்கல், ஒழுக்கம் - தொழிற்பெயர்கள்; ஊற்றுக்கோல் - ஊன்றுகோல் என்பதன் வலித்தல் விகாரம்.

அணி: உவமையணி.

6. எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க, அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும். ★

பொருள்: எவரும் அறிஞரின் நல்லுரைகளைக் கேட்டல் வேண்டும். அந்நல்லுரை எவ்வளவு சிறிதாயினும் அதனைக் கேட்ட அளவிற்கு நிறைந்த பெருமையை அது தேடித் தரும்.

சொற்பொருள்: எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும்; அனைத்தானும் - கேட்ட அளவிற்கு; ஆன்ற - நிறைந்த.

இலக்கணக்குறிப்பு: ஆன்றபெருமை - பெயரெச்சம்.

7. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் இழைத்துணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வி யவர்.

பொருள்: நுட்பமாக ஆய்ந்தறிந்த கேள்வி அறிவுடையோர், சொல்பவரின் கருத்தைத் தவறாக உணர்ந்திருந்தாலும் ஒருபொழுதும் தீயசொற்களைக் கூறமாட்டார்.

சொற்பொருள்: பிழைத்துணர்ந்தும் - தவறாக உணர்ந்திருந்தாலும்; பேதைமை - அறியாமையின்பாற்பட்ட தீயசொற்கள்; இழைத்துணர்ந்து - நுட்பமாக ஆராய்ந்து; ஈண்டிய - ஆய்ந்தறிந்த.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்: உணர்ந்து = உணர் + த் (ந்) + த் + உ. உணர் - பகுதி; த் - சந்தி; த் - ந் ஆனது விகாரம்; த் - இறந்தகால இடைநிலை; உ - வினையெச்ச விகுதி.

(இந்நாலு குறட்பாவும் கேட்பதனால் வரும் நன்மைகளைக் கூறுகின்றன.)

8. கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி.

பொருள் : கேள்வியால் துளைக்கப்படாத செவிகளுக்குக் கேட்கும் தன்மை இருப்பினும் கேளாத செவிகளாகவே கருதப்படும்.

சொற்பொருள் : தகையவே - தன்மையதே; தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத.

இலக்கணக்குறிப்பு : கேளாத்தகையவே - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.

9. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராதல் அரிது.

பொருள் : நுட்பமாகிய கேள்வியறிவு இல்லாதவர் பணிவான சொற்களைப் பேசுவரைக் காண்பது அரிது.

சொற்பொருள் : நுணங்கிய - நுட்பமாகிய; வணங்கிய - பணிவான.

10. செவியின் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என். ★

பொருள் : கேள்வியின் வாயிலாகச் செவிச்சுவை உணராது, உணவின் வாயிலாக வாய்ச்சுவை மட்டுமே உணரும் மாக்கள் இறந்தாலும் என்ன? வாழ்ந்தாலும் என்ன?

சொற்பொருள் : வாயுணர்வின் மாக்கள் - வாய்ச்சுவை மட்டுமே அறிந்தோர்; அவியினும் - இறந்தாலும்.

இலக்கணக்குறிப்பு : அவியினும் வாழினும் - எண்ணும்மை.

பிரித்தறிதல்: சுவையுணரா = சுவை + உணரா; வாயுணர்வு = வாய் + உணர்வு.

(இம்மூன்று குறட்பாவும் கேளாதவழி ஏற்படும் குற்றங்கள்பற்றிக் கூறுகின்றன.)

மாதிரி வினாக்கள்

அ) புறவய வினாக்கள்

1. கோடிட்ட இடத்தில் உரிய விடையைத் தேர்ந்தெழுதுக.

1. செவிக்குணவாவது _____.

அ) புகழ்

ஆ) கேள்வி

இ) மகிழ்ச்சி

2. ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் _____.

அ) ஊற்றுக்கோல்

ஆ) அளவுகோல்

இ) துலாக்கோல்

2. சீர் மோனைச்சொற்களை எடுத்தெழுதுக.
செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
3. இடம் மாறியுள்ள சீர்களை முறைப்படுத்துக.
அனைத்தானும் ஆன்ற தரும் பெருமை
நல்லவை எனைத்தானும் கேட்க
4. பொருள் எழுதுக.
ஒற்கம், ஆன்ற, நுணங்கிய

ஆ) குறுவினாக்கள்

1. தலையாய செல்வம் எது ?
2. கேள்வியுடையாரின் சிறப்பு யாது ?
3. ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை எது ?
4. கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி எத்தன்மையது ?
5. பணிவான சொற்களைப் பேசாதவர் யார் ?

இ) சிறுவினாக்கள்

1. கேள்வியின் சிறப்பாக வள்ளுவர் கூறுவன யாவை ?
2. கேள்விச்செல்வத்தினால் பெறப்படும் நன்மைகள் யாவை ?
3. கேள்விச்செல்வம் பெறாததனால் ஏற்படும் குற்றங்கள் யாவை ?

ஈ) நெடுவினா

செவிச்செல்வம்பற்றி வள்ளுவர் கூறும் கருத்துகளைத் தொகுத்துரைக்க.

உடைமைகள் பத்து

திருக்குறளில் பத்து அதிகாரங்கள் உடைமை என்னும் பெயரில் அமைந்துள்ளன.

- | | |
|-----------------|------------------|
| 1. அன்புடைமை | 6. அறிவுடைமை |
| 2. அடக்கமுடைமை | 7. ஊக்கமுடைமை |
| 3. ஒழுக்கமுடைமை | 8. ஆள்வினையுடைமை |
| 4. பொறையுடைமை | 9. பண்புடைமை |
| 5. அருளுடைமை | 10. நாணுடைமை |

குறளும் ஏழு என்னும் எண்ணுப்பெயரும்

திருக்குறளுக்கும் ஏழு என்னும் எண்ணுக்கும் பெரிதும் தொடர்புள்ளது. திருக்குறள் ஏழு சீரால் அமைந்த குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்டது. ஏழு என்னும் எண்ணுப்பெயர் எட்டுக் குறட்பாவில் இடம்பெற்றுள்ளது. அதிகாரங்கள், 133. இதன் கூட்டுத்தொகை ஏழு. மொத்தக் குறட்பாக்கள் 1330. இதன் கூட்டுத்தொகையும் ஏழு.

திருக்குறள்

சான்றாண்மை

(பண்புகளால் நிறைந்து நிறறல்)

1. கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

பொருள் : நல்ல குணங்களால் நிறைந்து வாழும் சான்றோர் நல்லவற்றையெல்லாம் தம் கடமையென மேற்கொண்டு வாழ்வர்.

சொற்பொருள் : கடன் - கடமை.

இலக்கணக்குறிப்பு : என்ப - பலர்பால் வினைமுற்று; மேற்கொள்பவர் - வினையாலணையும் பெயர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : அறிந்து - அறி + த் (ந்) + த் + உ. அறி - பகுதி; த் - சந்தி; த் - ந் ஆனது விகாரம்; த் - இறந்தகால இடைநிலை; உ - வினையெச்ச விகுதி.

2. குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

பொருள் : நற்குணங்களால் சிறந்திருத்தலே சான்றோரின் பெருமை. அதனை விடுத்துப் பிற நலன்கள் எவ்வகையிலும் பெருமை சேர்க்காது.

சொற்பொருள் : சான்றோர் - நல்ல குணங்கள் நிறைந்தவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : உள்ளதூஉம் - இன்னிசையளபெடை; அன்று - குறிப்புவினைமுற்று.

3. அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஐந்துசால்(பு) ஊன்றிய தூண். *

பொருள் : அன்புடைமை, நாணம், பிறர்க்கு உதவுதல், உயிர்களிடத்து இரக்கம், உண்மை பேசுதல் ஆகிய ஐந்தும் சான்றாண்மையைத் தாங்கும் தூண்கள்.

சொற்பொருள் : நாண் - நாணம்; ஒப்புரவு - உதவுதல்; கண்ணோட்டம் - உயிர்களிடத்து இரக்கம்; வாய்மை - உண்மை.

இலக்கணக்குறிப்பு : கண்ணோட்டம் - தொழிற்பெயர்.

அணி : ஏகதேச உருவக அணி

4. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு. *

பொருள் : தவமென்பது பிற உயிர்களைக் கொல்லாமையே; சால்பு என்பது பிறர் குறைகளைச் சொல்லாமையே.

சொற்பொருள்: சால்பு – சான்றாண்மை.

இலக்கணக்குறிப்பு : கொல்லா நலத்தது, சொல்லா நலத்தது – ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

அணி : எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி.

(இந்நாலு குறட்பாவும் சான்றாண்மையின் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றன.)

5. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. *

பொருள் : ஒரு செயலைச் செய்பவர்க்கு வலிமை தருவது பணிவுடன் நடத்தலே. அதுவே சான்றோர்க்குத் தம் பகைவரைப் பகைமையிலிருந்து மாற்றி நட்பாக்குவதற்கு ஏற்ற கருவி.

சொற்பொருள் : ஆற்றுவார் – செயல் செய்பவர்; ஆற்றல் – வலிமை; மாற்றார் – பகைவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : பணிதல் – தொழிற்பெயர்; ஆற்றுவார், மாற்றார் – வினையாலணையும் பெயர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : ஆற்றுவார் – ஆற்று + வ் + ஆர். ஆற்று – பகுதி; வ் – எதிர்கால இடைநிலை; ஆர் – பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி. பணிதல் – பணி + தல். பணி – பகுதி; தல் – தொழிற்பெயர் விகுதி.

6. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனின் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்.

பொருள் : தம்மைவிட ஆற்றல்குறைந்தவரிடத்து ஏற்பட்ட தோல்வியையும் ஒப்புக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அப்பண்பே ஒருவரின் சான்றாண்மையை அளந்தறிவதற்கான உரைகல் ஆகும்.

சொற்பொருள் : துலையல்லார் – ஆற்றலில் குறைந்தவர்; கட்டளை – உரைகல்.

7. இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு. *

பொருள் : தீங்கு இழைத்தவர்க்கும் நன்மையே செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமற் போனால் சால்பென்னும் தகுதியால் எப்பயனும் இல்லை.

சொற்பொருள் : இன்னா - தீங்கு; இனிய - நன்மை; செய்யாக்கால் - செய்யாவிடத்து.

(இம்மூன்று குறட்பாவும் சால்பின் பயனைக் கூறுகின்றன.)

8. இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும் திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

பொருள் : சால்பென்னும் மனஉறுதி உண்டாகப் பெறுமானால் ஒருவனுக்குப் பொருள் இல்லாததனால் ஏற்படும் வறுமை ஒரு குறையாகாது.

சொற்பொருள் : இன்மை - வறுமை; இளிவன்று - இழிவானதன்று; திண்மை - வலிமை.

இலக்கணக்குறிப்பு : இன்மை, திண்மை - பண்புப் பெயர்கள்.

பிரித்தறிதல் : ஒருவற்கு - ஒருவன் + கு; இளிவன்று - இளிவு + அன்று; சால்பென்னும் - சால்பு + என்னும்.

9. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படு வார். *

பொருள் : சான்றாண்மை என்னும் பண்பிற்குக் கடலென்று புகழ்ப்படுபவர் உலகமே அழியும் ஊழிக்காலம் வந்தாலும் தம் நிலையில் வேறுபடாமல் இருப்பார்.

சொற்பொருள் : ஊழி - உலகம்; ஆழி - கடல்.

(இவ்விரு குறட்பாவும் சான்றாண்மையின் சிறப்பைக் கூறுகின்றன.)

10. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான் தாங்காது மன்னோ பொறை.

பொருள் : சான்றோர்களின் சான்றாண்மைக் குணத்தில் குறைவு ஏற்படுமானால், இவ்வுலகமும் பொறுமை என்னும் தன்பாரத்தைத் தாங்காது.

சொற்பொருள் : இருநிலம் - பெரிய நிலம்; பொறை - சுமை.

இலக்கணக்குறிப்பு : சான்றவர் - வினையாலணையும் பெயர்; இருநிலம் - உரிச்சொற்றொடர்; மன், ஓ - அசைச்சொற்கள்.

(இக்குறள் சான்றாண்மை குறைவதனால் ஏற்படும் இழிவினைக் கூறுகிறது.)

திருக்குறள்

ஒழுக்கமுடைமை

(நல்ல நடத்தை உடையவராதல்)

1. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான், ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும். *

பொருள் : ஒருவற்கு அனைத்துச் சிறப்புகளையும் தருவது ஒழுக்கமே; ஆதலால், அவ்வொழுக்கத்தை உயிரினும் மேலானதாகக் கருதிக் காத்தல்வேண்டும்.

சொற்பொருள் : விழுப்பம் - சிறப்பு; ஒம்பப்படும் - காத்தல்வேண்டும்.

இலக்கணக்குறிப்பு : ஒழுக்கம் - தொழிற்பெயர்; படும் - செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று.

2. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை.

பொருள் : எம்முறையில் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் ஒழுக்கமே நல்ல துணை ஆகும். ஒழுக்கத்தைக் காப்பது கடினமானாலும் எப்பாடுபட்டாவது, அதனை விரும்பிக் காத்தல்வேண்டும்.

சொற்பொருள் : பரிந்து - விரும்பி; தேரினும் - ஆராய்ந்து பார்த்தாலும்.

இலக்கணக்குறிப்பு : காக்க - வியங்கோள் வினைமுற்று; பரிந்து, தெரிந்து - வினையெச்சங்கள்.

பிரித்தறிதல் : பரிந்தோம்பி - பரிந்து + ஒம்பி; தெரிந்தோம்பி - தெரிந்து + ஒம்பி.

(இவ்விரு பாடலும் ஒழுக்கத்தின் உயர்வைக் கூறுகின்றன.)

3. ஒழுக்க முடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

பொருள் : ஒழுக்கம் உள்ளவரே உயர்குடியினர். அவ்வொழுக்கம் இல்லாதவர் இழிகுடியினர்.

சொற்பொருள் : குடிமை - உயர்குடி; இழுக்கம் - ஒழுக்கம் இல்லாதவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : இழிந்த பிறப்பு - பெயரெச்சம்.

4. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

பொருள் : ஒருவன், தான் கற்ற கல்வியை மறந்தாலும் அதனை மீண்டும் கற்றுக்கொள்ள இயலும். ஆனால், ஒழுக்கம் குறைந்தால், அவனுடைய குடிப்பிறப்பின் சிறப்பு அழிந்துபோகும்.

இலக்கணக்குறிப்பு : கெடும் - செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று; கொளல் - அல் ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்.

5. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன் றில்லை,
ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு. *

பொருள் : பொறாமை உடையவனிடம் செல்வம் நிலைக்காது; அதுபோல, ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடம் உயர்வு இருக்காது.

சொற்பொருள் : அழுக்காறு - பொறாமை; ஆக்கம் - செல்வம்.

இலக்கணக்குறிப்பு : உடையான் - வினையாலணையும் பெயர்.

அணி : உவமையணி.

6. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து.

பொருள் : ஒழுக்கம் தவறுதலால் ஏற்படும் குற்றங்களை நன்குணர்ந்த மனவலிமை மிக்கோர், அவ்வொழுக்க நெறியிலிருந்து சிறிதும் விலகமாட்டார்.

சொற்பொருள் : ஒல்கார் - விலகமாட்டார்; உரவோர் - மனவலிமையுடையோர்; ஏதம் - குற்றம்.

இலக்கணக்குறிப்பு : உரவோர் - வினையாலணையும் பெயர்.

7. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை, இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி. *

பொருள் : ஒழுக்கமுடையோர் மேன்மை அடைவர்; ஒழுக்கம் இல்லாதவர் அடையக் கூடாத பழியை அடைவர்.

சொற்பொருள் : எய்துவர் - அடைவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : எய்தாப் பழி - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; எய்துவர் - பலர்பால் வினைமுற்று.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : எய்துவர் - எய்து + வ் + அர். எய்து - பகுதி, வ் - எதிர்கால இடைநிலை, அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

(இவ்வைந்து பாடலும் ஒழுக்கத்தின் குணமும், ஒழுக்கம் இன்மையால் ஏற்படும் குற்றமும் கூறுகின்றன.)

8. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம், தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும். *

பொருள் : நல்லொழுக்கம் என்பது நன்மை என்னும் விளைவைப் பெறுவதற்கான விதையாகும். தீயொழுக்கம் எப்பொழுதும் துன்பத்தையே விளைவாகத் தரும்.

சொற்பொருள் : இடும்பை - துன்பம்; வித்து - விதை.

இலக்கணக்குறிப்பு : நல்லொழுக்கம், தீயொழுக்கம் - பண்புத்தொகைகள்.

(இப்பாடல் ஒழுக்கத்தின் விளைவைக் கூறுகின்றது.)

9. ஒழுக்கம் உடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல்.

பொருள் : நல்லொழுக்கம் உடையோரால் தவறியும் தம் வாயால் தீமைதரும் சொற்களைச் சொல்ல இயலாது.

சொற்பொருள் : ஒல்லாவே - இயலாவே.

இலக்கணக்குறிப்பு : சொல்லல் - தொழிற்பெயர்.

10. உலகத்தோ டொட்ட ஒழுக்கல், பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார். *

பொருள் : உயர்ந்தாரோடு பொருந்த வாழும் கல்வியைக் கல்லாதவர், எவ்வளவுதான் கற்றிருந்தாலும் அறிவில்லாதவரே ஆவார்.

சொற்பொருள் : உலகம் - உயர்ந்தோர்; ஓட்ட - பொருந்த; ஒழுக்கல் - நடத்தல், வாழ்தல்.

(இவ்விரு பாடலும் சொல்லாலும் செயலாலும் வரும் ஒழுக்கங்களைக் கூறுகின்றன.)

காலமறிதல்

(செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்ற காலத்தை அறிதல்)

1. பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை, இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. *

பொருள் : பகற்பொழுதில் தன்னிலும் வலிய கோட்டானைக் காக்கை வென்றுவிடும். அதுபோலப் பகையை வெல்லக் கருதும் வேந்தர், ஏற்ற காலம் அறிந்து செயற்படுதல்வேண்டும்.

சொற்பொருள் : கூகை - கோட்டான்; இகல் - பகை.

(இப்பாடல் காலமறிதலின் சிறப்பைக் கூறுகின்றது.)

2. பருவத்தோ டொட்ட ஒழுக்கல் திருவினைத்
தீராமையார்க்குங் கயிறு.

பொருள் : காலத்திற்குப் பொருந்திய செயலை மேற்கொள்வதே செல்வத்தை நீங்காமல் நிற்குமாறு கட்டும் கயிறாகும்.

சொற்பொருள் : திரு - செல்வம்; தீராமையா - நீங்காமையா.

3. அருவினை என்ப உளவோ, கருவியாற்
காலம் அறிந்து செயின். *

பொருள் : தகுந்த கருவிகளோடு ஏற்ற காலமறிந்து செயல்பட்டால், செய்தற்கரிய செயல்கள் எவையுமில்லை.

சொற்பொருள் : அருவினை - செய்தற்கரிய செயல்.

இலக்கணக்குறிப்பு : அருவினை - பண்புத்தொகை; அறிந்து - வினையெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : அறிந்து - அறி + த் (ந்) + த் + உ. அறி - பகுதி, த் - சந்தி, த் - ந் ஆனது விகாரம், த் - இறந்தகால இடைநிலை, உ - வினையெச்ச விகுதி.

4. ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும், காலம் கருதி இடத்தாற் செயின். *

பொருள் : காலமறிந்து, இடத்தோடு பொருந்தச் செயல்பட்டால், உலகத்தையே அடைய விரும்பினும் கைகூடும்.

சொற்பொருள் : ஞாலம் - உலகம்.

(இம்மூன்று பாடலும் காலமறிந்து செயல்படுதலால் ஏற்படும் பயனைக் கூறுகின்றன.)

5. காலம் கருதி இருப்பர், கலங்காது ஞாலம் கருது பவர். *

பொருள் : உலகம் முழுவதையும் ஆளக் கருதுபவர், அதற்குரிய காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கலங்காமல் காத்திருப்பர்.

இலக்கணக்குறிப்பு : கலங்காது - எதிர்மறை வினையெச்சம்.

6. ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர் தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

பொருள் : ஊக்கம் உடையவன் காலத்தை எதிர்பார்த்து அடங்கியிருப்பதானது, ஆட்டுக்கடா பகையைத் தாக்குவதற்குப் பின்வாங்கும் தன்மையைப் போன்றது.

சொற்பொருள் : ஒடுக்கம் - அடங்கியிருப்பது; பொருதகர் - ஆட்டுக்கடா; பேருந்தகைத்து - பின் வாங்கும் தன்மையது.

அணி : உவமையணி

(இவ்விரு பாடலும் உரிய காலத்திற்காகக் காத்திருத்தலின் சிறப்பைக் கூறுகின்றன.)

7. பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த் துள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.

பொருள் : அறிவுடையார், பகைவர் தீங்கு செய்த உடனே சினத்தை வெளிப்படுத்தமாட்டார்; அவரை வெல்லுதற்கான காலம் வரும்வரை, அச்சினத்தை மனத்தினுள் மறைத்து வைத்திருப்பர்.

சொற்பொருள் : பொள்ளென - உடனே; புறம்வேரார் - வெளிப்படுத்தமாட்டார்; உள்வேர்ப்பர் - மனத்தினுள் மறைத்து வைத்திருப்பர்; ஒள்ளியவர் - அறிவுடையார்.

8. செறுநரைக் காணின் சமக்க இறுவரை காணின் கிழக்காம் தலை.

பொருள் : பகைவரைக் காணும்போது பணிவாக இருத்தல்வேண்டும். அப்பகைவர்க்கு முடிவுக்காலம் வரும்போது, அவர்தம் நிலைமை தலைகீழாய் மாறிவிடும்.

சொற்பொருள் : செறுநர் - பகைவர்; சமக்க - பணிக; இறுவரை - முடிவுக்காலம்; கிழக்காந்தலை - தலைகீழ் (மாற்றம்).

(இவ்விரு பாடலும் பகைவரை எதிர்கொள்ளும் முறையைக் கூறுகின்றன.)

9. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கால், அந்நிலையே செய்தற் கரிய செயல். *

பொருள் : கிடைத்தற்கு அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தபொழுது, அவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அப்பொழுதே செய்தற்கரிய செயல்களைச் செய்தல்வேண்டும்.

சொற்பொருள் : எய்தற்கு - கிடைத்தற்கு; இயைந்தக்கால் - கிடைத்தபொழுது.

(இப்பாடல் காலம் வரும்போது விரைந்து செயலைச் செய்க என்பதைக் கூறுகின்றது.)

10. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து.

பொருள் : வாய்ப்பற்ற காலத்தில் கொக்கைப்போல் அமைதியாகக் காத்திருத்தல்வேண்டும். உரிய காலம் வாய்த்ததும் கொக்கைப்போல் விரைந்து செயலைச் செய்து முடித்தல்வேண்டும்.

சொற்பொருள் : கூம்பும் - வாய்ப்பற்ற; சீர்த்த இடம் - உரிய காலம்.

அணி : உவமையணி.

(இப்பாடல் காத்திருத்தலையும் செயல்படுத்தலையும் உவமைவழி கூறுகின்றது.)



ஆசிரியர் குறிப்பு : திருக்குறளை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். தமிழலகம் இவரை முதற்பாவலர், தெய்வப்புலவர், செந்நாப்போதார், பொய்யில்புலவர், பெருநாவலர் முதலிய பெயர்களால் போற்றுகின்றது. **பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்** என்னும் பொதுநெறி காட்டியவர் திருவள்ளுவர். இவர் கி.மு. 31இல் பிறந்தவர் என அறிஞரால் உறுதி செய்யப்பட்டுத் திருவள்ளுவர் ஆண்டு கணக்கிடப்படுகிறது. தமிழக அரசு, **தைத் திங்கள் இரண்டாம் நாளைத்** திருவள்ளுவர் நாளாக அறிவித்துக் கொண்டாடி வருகின்றது.

நூற்குறிப்பு : திரு + குறள் = திருக்குறள். மேன்மையான கருத்துகளைக் குறள் வெண்பாக்களால் கூறும் நூலாதலின், திருக்குறள் எனப் பெயர் பெற்றது. இஃது ஈரடிகளில் இயற்றப்பட்டிருப்பினும் விரிவான பொருளைத் தருகின்றது. இந்நூல் **நாடு, மொழி, இனம், மதம், காலம்** ஆகியவற்றைக் கடந்து நிற்கிறது; **உலகப் பொதுமறை** எனப் போற்றப்பெறுகிறது. திருக்குறள் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இஃது **அறம், பொருள், இன்பம்** என முப்பாலாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது; ஒன்பது இயல்களையும் நூற்று முப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களையும், ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறட்பாக்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது. **ஆங்கிலம், கிரேக்கம், இலத்தீன்** முதலிய உலகமொழிகள் பலவற்றிலும் இந்நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. திருக்குறளுக்குப் பலர் உரை எழுதியுள்ளனர். தமிழ்ச் சான்றோர் பலரால் இயற்றப்பட்ட **திருவள்ளுவமாலை**, திருக்குறளின் பெருமைகளைப் போற்றிப் புகழ்கிறது.

‘வள்ளுவனைப் பெற்றதால் பெற்றதே புகழ் வையகமே’ என்றும்,

‘இணையில்லை முப்பாலுக்கு இந்நிலத்தே’ என்றும்,

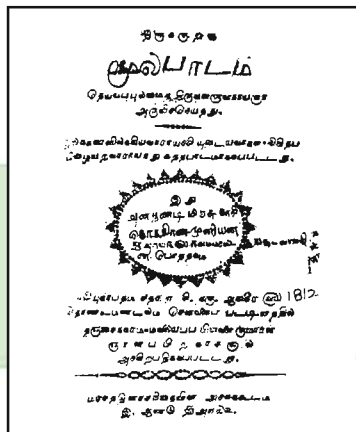
பாவேந்தர் பாரதிதாசன் திருக்குறளைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

வெல்லாத தில்லை திருவள்ளு வன்வாய் விளைத்த வற்றுள்,
பொல்லாத தில்லை புரைதீர்ந்த வாழ்வினிலே அழைத்துச்
செல்லாத தில்லை பொதுமறை யான திருக்குறளில்
இல்லாத தில்லை இணையில்லை முப்பாலுக்கிந் நிலத்தே.

– பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

நாலடி, நான்மணி, நானாற்பது, ஐந்திணை, முப்
பால், கடுகம், கோவை, பழமொழி, – மாமூலம்,
இன்னிலைய, காஞ்சியுடன், ஏலாதி என்பவே,
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.



மலையத்துவசன் மகன் ஞானப்பிரகாசம்
1812இல் திருக்குறளை முதன்முதலில்
பதிப்பித்துத் தஞ்சையில் வெளியிட்டார்.

3. அற இலக்கியம்

திருக்குறள்

தமிழ்மாதின் இனிய உயிர்நிலை என்று உலகோரால் பாராட்டப்பெறும் நூல் திருக்குறள். இதுவே தமிழர் திருமறை; உலகப் பொதுமறையுமாகும். 'குறள்' என்பது இரண்டடி வெண்பாவைக் குறிக்கும். அது திரு என்ற அடை மொழி பெற்று நூலைக் குறித்தது. (அடையடுத்த கருவியாகு பெயர்) இது பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

திருக்குறள் அறத்துப்பால் பொருட்பால் காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. நூற்று முப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களையும் அதிகாரத்திற்குப் பத்துப் பாக்கள் வீதம் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பத்து குறட்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது.

அறத்துப்பால் முப்பத்தெட்டு அதிகாரங்களை உடையது. அது பாயிரவியல், இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல் என்னும் நான்கு இயல்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது என்பர் அறிஞர்.

பொருட்பால் எழுபது அதிகாரங்களையும் அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் என்னும் மூன்று இயல்களையும் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

காமத்துப்பால் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களையும் களவியல், கற்பியல் என்ற இரண்டு இயல்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது.

“திருவள்ளுவன் வாய் விளைத்தவற்றுள்

இல்லாததில்லை இணையில்லை முப்பாலுக் கிந்நிலத்தே”

என்று தமிழரை விம்மித முறவைப்பது இத்தெய்வநூல். இந்நூலுட் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துகள் யாவர்க்கும் எக்காலத்திற்கும் பொருந்துவனவாக விளங்குகின்றன. உலகப் பெருமொழிகள் பலவற்றிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு பலராலும் படிக்கப்பெற்று வருகிறது. உலகம் முழுவதும் ஒப்பக் கூடிய சிறந்த கருத்துகளைக் கொண்டுள்ள இந்நூல் உலகப் பொது மறையாகப் போற்றப்படுகிறது. திருக்குறளையோ அதன் கருத்துகளையோ எடுத்தாளாத அறிஞர் பெருமக்கள் இலர் என்று கூறுமளவிற்குப் பெருமை பெற்றுள்ளது.

அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்

என்று அவ்வையார் இதன் திட்பமும் நுட்பமும் கருதிப் புகழ்ந்துரைத்தார். திருக்குறளையும் திருவள்ளுவரையும் பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் பாராட்டிப் பாடிய நூல் திருவள்ளுவ மாலை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இத்தகைய பெருநூலை நமக்கு இயற்றித் தந்தவர் தெய்வப்பலவர் திருவள்ளுவர் ஆவர். இவர் கடைச்சங்க காலமாகிய கிபி இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என்பர். திருவள்ளுவரைப்

பற்றிய உண்மை வரலாறு புலப்படவில்லை. செவிவழிச் செய்திகளே உள்ளன. திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த காலம் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. இவர் கி.மு. 31-இல் தோன்றியவரென்று அறிஞர் சிலர் கூறுவர். இதைக் கணக்கில்கொண்டு திருள்ளாவிராண்டுமுறை வழங்கி வருகிறது.

திருவள்ளுவரை ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் தத்தம் சமயத்தைச் சார்ந்தவரென்று கூறுவர். இதன்மூலம் வள்ளுவரின் உயர்வும் பொதுமைக் கொள்கையும் வீறு பெற்றுத்துலங்குவதை உணரலாம். திருக்குறளுக்கு முப்பால், வாயுறை வாழ்த்து, உத்தரவேதம், பொய்யாமொழி என்று வேறு பெயர்கள் வழங்குவது போலவே திருவள்ளுவருக்கும் முதற்பாவலர், பொய்யில் புலவர், பெருநாவலர், செந்நாப்போதார், நாயனார், தேவர், மாதானுபங்கி என்ற வேறு பெயர்களும் வழங்குகின்றன.

(அ) அடக்கமுடைமை

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை ஆரிருள் உய்த்து விடும்.	1
காக்க பொருளா அடக்கத்தை; ஆக்கம் அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு	2
செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந் தாற்றி னடங்கப் பெறின்	3
நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்றம் மலையினும் மாணப் பெரிது	4
எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல்; அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.	5
ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்க லாற்றின் எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து	6
யாகாவா ராயினு நாகாக்க; காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்விழுக்குப் பட்டு	7
ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயின் நன்றாகா தாகி விடும்	8
தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும்; ஆறாதே நாவினாற் சுட்ட வடு.	9
கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.	10

அருள்சொற்பொருள்

குறள்: 1, 2, 3, 4, 5 இவை ஐந்து பாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.
குறள்: 6 - மெய் அடக்கம் கூறப்பட்டது.
குறள்: 7,8,9 மொழி அடக்கம் கூறப்பட்டது.
குறள்: 10 மன அடக்கம் கூறப்பட்டது.

1. அடக்கம் = மனம் மொழி மெய்கள் தீயவழிகளிற் செல்லாது அடங்குதல்; அமரருள் = தேவர் உலகம் (சுவர்க்கம்); உய்க்கும் = செலுத்தும்; ஆரிருள் = நரகம்; 'உய்த்துவிடும்' என்பதை ஒரு சொல்லாகக் கொள்க.
2. பொருளா = உயர்ந்த பொருளாகக் கருதி; காக்க = கடைப்பிடித்து ஒழுக்கு; அதனின் ஊங்கு = அவ் அடக்கத்தைவிடவும்.
3. செறிவு = அடக்கம்; சீர்மை = விழுப்பம், சிறப்பு; அறிவறிந்து = அடங்கியிருத்தலே அறிவாவது என்றறிந்து; ஆற்றின் = நேரியவழியில்.
4. நிலையின் - (இல்லறநெறியாகிய) நிலையின் நின்று; திரியாது - நிலைபிறழாது; தோற்றம் = உயர்வு; மாண = மிகவும்.
5. நன்று ஆம் = நன்மைதருவதே ஆம்; பணிதல் = அடங்குதல்; செல்வந்தகைத்து = செல்வம் எனத்தகும் சிறப்பினையுடைத்து.
6. ஐந்து = ஐம்பொறிகள்; ஒருமை = ஒருபிறப்பு; எழுமை = ஏழு பிறப்பு; ஏமாப்பு = பாதுகாப்பு.
7. யா = எவற்றை (எல்லாவற்றையும்); சோகாப்பர் = துன்புறுவர். சொல்லிழுக்கு = சொற்குற்றம்; சோகாப்பர் என்பது ஒரு சொல்.
8. ஒன்றானும் = (எண் அளவில்) ஒன்றாக இருப்பினும்; பொருட்பயன்-பொருளால் விளைவது (பொருளால் வரும் துன்பம்); உண்டாயின் = உண்டாவது ஆயின்; நன்றாகாது ஆகிவிடும் = தீதாகிவிடும்.
9. உள்ஆறும் (உடம்பில் புண்ணாக நிற்பினும்) உள்ளத்தே ஆறிவிடும்; நாவினால் = கடுஞ்சொற்களால்; வடு = தழும்பு; வேற்றுமையணி. ஆறிவிடும் தன்மையது ஆதலால் தீயினாற் சுட்டதனைப் புண் என்றும் ஆறாது நெஞ்சினுள்ளே கிடத்தலின் நாவினாற் சுட்டதனை வடு என்றும் கூறினார்.
10. கதம் - சினம்; காத்து = அடக்கி; செவ்வி = தகுந்த காலம்; அறம் = அறக்கடவுள்; ஆற்றின் = அடையும் வழியில்.

இலக்கணம்

1. அடங்காமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். ஆரிருள் - வினைத்தொகை.
2. காக்க - வியங்கோள் வினைமுற்று; பொருளா - (பொருளாக என்பதன்) தொகுத்தல்விகாரம்; அதனினூஉங்கு - இன்னிசையளபெடை.
3. பெறின் - செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.
4. அடங்கியான் - வினையாலணையும் பெயர்; மலையினும்-உயர்வு சிறப்பும்மை.
5. எல்லார்க்கும் - முற்றும்மை; பணிதல் - தொழிற்பெயர்; தகைத்து - குறிப்பு வினைமுற்று; நன்றாம் - (நன்றாகும்) தொகுத்தல் விகாரம்; செல்வர்க்கே - தேற்றேகாரம்.
6. உடைத்து - குறிப்பு வினைமுற்று; உவமையணி.
7. எழுமை, ஐந்து - ஆகுபெயர்கள்; காவாக்கால் - எதிர்மறை வினையெச்சம்.

8. பொருட்பயன் - மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை; ஆனும் - ஆயினும் என்பதன் விகாரம்; நன்று - (நன்மை) பண்புப்பெயர்;

9. தீயினாற் வடு. வேற்றுமையணி (தீப்புண், கடுஞ்சொல்லால் உண்டாகிய புண் இரண்டும் கடுகையால் ஒன்றே என்று முதலிற் கூறி ஒற்றுமைப்படுத்திப், பின் தீப்புண் ஆறிவிடும். நாவினாற் சுட்டது ஆறாது என்று வேறுபடுத்த-ன் வேற்றுமையணியாயிற்று சுட்ட புண், சுட்ட வடு. - பெயரெச்சங்கள்.

10. அடங்கல் - தொழிற்பெயர், ஆற்றுவான் - வினையாலணையும் பெயர்.

(ஆ) ஒப்புரவறிதல்

- கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு. 1
- தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு 2
- புத்தே ஞலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவி னல்ல பிற. 3
- ஒத்த தறிவானுயிர் வாழ்வான்; மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். 4
- ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. 5
- பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வம்
நயனுடை யான்கட் படின் 6
- மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின் 7
- இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர் 8
- நயனுடையான் நல்கூர்ந்தா னாதல் செய்யுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு 9
- ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்புக்கோள் தக்க துடைத்து. 10

அருஞ்சொற்பொருள்

- குறள் 1, 2, 3 - ஒப்புரவின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.
- குறள் 4 - ஒப்புரவறியார் இழிவு
- குறள் 5,6, 7 - ஒப்புரவாளனது செல்வம் பயன்படுத்தன்மை.

குறள் 8, 9 - வறுமையால் ஒப்புரவு ஒழிதற்பாற்றன்று என்பது
குறள் 10 - ஒப்புரவினாற் கெடுவது கேடன்று என்பது

- 1. கைம்மாறு = எதிர்பார்த்துச் செய்யும் உதவி; கடப்பாடு = கடமையாய்க் கொண்டு செயல்படல்; மாரி = மழையைத் தரும் மேகம்; (பயன் கருதாது பெய்யும் மழைக்கு உலகம் என்ன கைம்மாறு செய்கின்றது? ஆகவே தொண்டுள்ளங் கொண்டவர் செய்யும் உதவிகளும் பயனை எதிர்பார்ப்பதில்லை. எனவே வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி மறைந்து வந்தது. கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாடு என்னும் பொதுப் பொருளை மாரிமாட்டு என்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு என்ற சிறப்புப்பொருள் எடுத்துக்காட்டுவதால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி எனலாம்.
- 2. தாளாற்றி - மிக்க முயற்சி செய்து; தந்த = ஈட்டிய; தக்கார்க்கு = தகுந்தவர்க்கு; வேளாண்மை = உதவி.
- 3. புத்தேள் உலகம் = (இன்பச் செழிப்புடையதாகக் கருதப்படும்) தேவர் உலகத்தும்; ஈண்டும் = இவ்வுலகத்தும், ஒப்புரவின் = ஒப்புரவைக் காட்டிலும்; நல்லபிற = நல்லனவாய் பிறசெயல்கள்.
- 4. ஒத்தது = உலகநடையறிந்து அதற்கிசையச் செய்வது; செத்தாருள் வைக்கப்படும் = இறந்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படுவான்.
- 5. ஊருணி = ஊர் மக்கள் உண்ணுநீர்க்குளம்; உலகுஅவாம் = உலக நடையை விரும்பிச் செய்யும்; திரு = செல்வம்; அற்று = போலும்; பயன்மரம் = பயன்படும்மரம்; உள்ளூர் = ஊர்நடுவே
- 6. நயனுடையான் - நல்ல உள்ளமுடையவன் (ஒப்புரவாளன்)
- 7. மருந்தாகி = மருந்தாய்; தப்பா = தப்பாத; மரத்தற்று = மரத்தை ஒப்பு.
- 8. இடம் = செல்வம்; இடனில்பருவம் = வறுமையற்றகாலம்; ஒல்கார் = தளரார்; கடன் = முறைமை; காட்சியவர் = அறிவுடையார்.
- 9. நயனுடையான் = ஒப்புரவாளன்; நல்கூர்ந்தானாதல் = வறுமை வாய்ப்படுதல். செய்யும் நீர = செய்யும் தன்மையடைய ஒப்புரவுகளை, செய்யாது = செய்யப்பெறாது. செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாது இருத்தலே ஒப்புரவாளனுக்கு நல்கூர்ந்தாகும்; அவன் துயக்க வேண்டியவற்றைத் துயக்காம-ருப்பது நல் கூர்ந்தல் அன்று என்பதாம்.
- 10. கேடு = பொருள்கேடு; கோள்தக்கது = கொள்ளத்தக்கது.

இலக்கணம்

- 1. **வேண்டாக்கடப்பாடு** - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம். உலகு - இடவாகுபெயர்.
- 2. **தந்த**பொருள் - பெயரெச்சம்; **பொருட்டு** - குறிப்பு வினைமுற்று; **நல்ல** - பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர்.
- 3. **பெறல்** - தொழிற்பெயர்; **ஈண்டும்** - உம்மை எண்ணுப் பொருள்.
- 4. **அறிவான், வாழ்வான்** - வினையாலணையும் பெயர்கள்; **மற்றையான்** - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.
- 5. **பேரறிவு** - பண்புத்தொகை; (**உவமையணி**) **அவாம்** - அவாவும்; செய்யும் என்னும் எச்சம்; **ஊருணி** - காரணப்பெயர்.

6. பயன்மரம் - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை (பயனைத் தரும்மரம்) (உவமையணி) உள்ளூர் = ஊருள் என்பது முன்பின்னதாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை.
7. தப்பாமரம் - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; பெருந்தகை = பண்புத்தொகை.
8. கடனறிகாட்சி - வினைத்தொகை; ஒல்கார் - வினையாலணையும் பெயர்; இல்பருவம் - பண்புத்தொகை.
9. ஆதல் - தொழிற்பெயர்; நீர - பலவின்பாற்பெயர் (நீர்மை பகுதி) செய்யும் - செய்யும் என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்.
10. கேடு, கோள் - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்கள்.

(இ) காலமறிதல்

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை; இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

பருவத்தோ டொட்ட ஒழுகல் திருவினைத் தீராமை ஆர்க்குங் கயிறு.

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியான் கால மறிந்து செயின்.

ஞாலங் கருதினுங் கைகூடும் காலங் கருதி யிடத்தாற் செயின்.

காலங் கருதி யிருப்பார்; கலங்காது ஞாலங் கருது பவர்.

ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர் தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

பொள்ளென ஆங்கே புறம்பேரார்; காலம் பார்த்துள்வோர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

செறுநரைக் காணின் சுமக்க; இறுவரை காணின் கிழக்காம் தலை.

எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே செய்தற் கரிய செயல்.

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து; மற்றதன் குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

அருஞ்சொற்பொருள்

- குறள் 1 காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது
- குறள் 2, 3, 4 காலமறிதலின் பயன்
- குறள் 5 காலம் வாராவழிச் செய்யத்தக்கது
- குறள் 6 காலம் வாராவழிக் காத்திருப்பதன் சிறப்பு
- குறள் 7, 8 காத்திருக்குங்கால் தன் உள்ளப்பகைமை தோன்றாது அடக்குக என்றல்
- குறள் 9 தகுந்த காலம் வந்துழி விரைந்து செயற்படுக என்றல்.
- குறள் 10 காத்திருப்புக்கும், செயற்படுதலுக்கும் இலக்கணம்

1. கூகை = இரவில் இயங்கும் பறவைகளுள் ஒன்று (கோட்டான்); இகல் = பகை; பொழுது = தகுந்தகாலமும் சூழலும்.
2. பருவத்தோடு = காலத்தோடு; ஒட்ட = இசையு; தீராமை = நீங்காமல்; ஆர்க்கும் = பிணிக்கும்.
3. அருவினை = அரிய செயல்; உளவோ = உண்டோ (இல்லை); கருவியான் காலமறிந்து = காலமறிந்து தக்க கருவியால் செய்தல்.
4. கருதினும் = நினைப்பினும்; கைகூடும் = கையகத்ததாகும்.
5. கலங்காது = தவறாது.
6. ஊக்கம் உடையான் = மனவெழுச்சி உடையவன்; ஒடுக்கம் = அடங்கியிருத்தல்; தகர் = ஆட்டுக்கிடாய்; தாக்கற்கு = தாக்குவதற்காக; பேரும் = பின்னே கால் வாங்கும்; தகைத்து = தன்மைத்து.
7. பொள்ளென = உடனடியாக; புறம்பேரார் = வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளமாட்டார்; உள்வோர்ப்பர் = பகைமையை உள்ளே வைத்திருப்பர்; ஒள்ளியவர் = அறிவுடையவர் (அறிவுடைய அரசர்).
8. செறுநர் - பகைவர், சுமக்க = பணிக. இறுவரை = (அழிவிற்கான) இறுதி நாள் வந்தபோது; கிழக்காம் = விழுவதாம்; தோல்வியுறுவர் என்பது பொருள் (குலைகீழாக வீழ்ந்து பகைவர் அழிவர்).
9. இயைந்தக்கால் - கூடிவரும்பொழுது; செயல் = செய்க; அந்நிலையே = அந்தக் காலம் கழிவதற்குள்ளே.
10. கூம்பும் பருவத்து = வினைமேற் செல்லாதிருக்கும் காலத்து; கொக்கு ஒக்க = கொக்குப் போல் இருக்கவும்; சீர்த்த விடத்து = வினைமேற் சென்ற இடத்து; காலம் வாய்த்தபோது; குத்தொக்க = அலகு கொண்டு குத்துவது போலத் தாக்குக.

இலக்கணம்

1. எடுத்துக்காட்டுவமையணி. உவமை ஒரு தொடராகவும் பொருள் ஒரு தொடராகவும் நிற்க உவமவருபு மறைந்து நிற்பது எடுத்துக்காட்டுவமையணியாம். கூகையைக் காக்கை பகல்வெல்லும் (அதுபோல) பகை வெல்லக் கருதுவார்க்குத் தகுந்த காலமறிபுந் திறன் வேண்டும் என்றவாறு. பகல்வெல்லும் - ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை, இகல்வெல்லும் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

2. ஒழுக்கல் - தொழிற் பெயர்; தீராமை ஆர்க்கும் - எதிர்மறை வினையெச்சம்
3. அருவினை - பண்புத்தொகை; உளவோ - ஓகாரம் எதிர்மறை.
4. செயின் - வினையெச்சம்.
5. கருதுபவர் - வினையாலணையும் பெயர்.
6. ஒடுக்கம் - தொழிற்பெயர்; பொருதகர் - வினைத்தொகை; பேரும் - பெயரும் என்பதன் மருஉ.
7. பொள்ளொன - குறிப்புமொழி (விரைவுக் குறிப்பு) - இது இடைச்சொல்; ஒள்ளியவர் - வினையாலணையும் பெயர்.
8. சுமக்க - வியங்கோள் வினைமுற்று; எய்தக்கால் - காலீற்று வினையெச்சம்.
9. செயல் - அல்லீற்று உடன்பாட்டு வியங்கோள் வினைமுற்று; எய்தற்கு அரிய - எய்தற்கு - எதிர்கால வினையெச்சம்.
10. தொழிலுவமையணி, கூம்புதலும் குத்துதலும் ஆகிய தொழில்களை உவமித்ததால் தொழிலுவமம்; ஒக்க - வியங்கோள் வினைமுற்று.

(ஈ) வலியறிதல்

(பகை வெல்லுதலில் கொடுத்தல், இன்சொற்கூறுதல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் என்னும் நால்வகை உபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தோர் நால்வகை வ-மையையும் அறிந்து செயல்படுத்தல்)

- | | |
|---|---|
| வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந் துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். | 1 |
| ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கண்தங்கிச் செல்வார்க்குச் செல்லாத தில். | 2 |
| உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி இடைக்கண் முரிந்தார் பலர். | 3 |
| அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை வியந்தான் விரைந்து கெடும். | 4 |
| பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் சால மிகுத்துப் பெயின். | 5 |
| நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். | 6 |
| ஆற்றி னளவறிந் தீக அதுபொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி. | 7 |

ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை போகா றகலாக் கடை. 8

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். 9

உளவரை தூக்காத ஒப்புர வாண்மை வளவரை வல்லைக் கெடும். 10

அருஞ்சொற்பொருள்

1. வினைவலி = தான் செய்யக்கருதிய செயலின் வலிமை. மாற்றான் = பகைவர்; துணை = தனக்கும் பகைவார்க்கும் துணையாயினார்; தூக்கி = சீர் தூக்கி; செயல் = செயற்படுக.
2. ஒல்வது = தம்மாலியன்றது; அறிவது = அறிய வேண்டிய வலிமை; அதன்கண் தங்கி = அச்செயலின் கண் மனம் மொழிகளை முற்றுமாக ஈடுபடுத்தி; செல்வார்க்கு = பகைமேற்செல்வார்க்கு.
3. உடைத்தம் = தம்முடைய; இடைக்கண் - நடுவிலேயே. ஊக்கம் = மன எழுச்சி; ஊக்கி = செயலைத் தொடங்கி, முரிந்தார் - அழிந்தவர் (தோற்றவர்)
4. ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான் = அயல் வேந்தரோடு பொருந்தி ஒழுகாது; அளவறியான் - தன்வலிமையின் அளவை அறியாது; தன்னைவியந்தான் = தானே தன்னை உயர்வாகக் கருதிச் செருக்குறுபவன்.
5. பீலி = மயில்தோகை; சாகாடு - வண்டி; இறும் = முரியும், பெயின் = ஏற்றினால். பிறிது மொழிதலணி. நுவலாநூவற்சி, ஒட்டணி எனினும் அது. ஒருவன் தன் பகைவரை வலிமையற்றவரென்று இகழ்தல் ஆகாது. வலிமையற்றவரேயாயினும் மிகப்பலராக ஒன்று கூடிக் கொள்வாராயின் வலிமையுள்ள அரசனும் அவர்களை ஒரு பொருட்டாக மதியாது இகழ்ந்த காரணத்தால் தோல்வியுற நேரும் என்பது பெறப்பட்டது. இவ்வாறு கவிஞன்தான் கருதிய பொருளுக்கு ஒத்ததாக வேறொன்றைக் கூறி அப்பொருளைப் புலப்படுத்துவது பிறிது மொழிதலாகும்.
6. கொம்பர் = இறுதிப்போலி; நுனிக்கொம்பர் = கிளையின் நுனி; அஃதிறந்து = அவ்வளவினைக் கடந்து. இதுவும் பிறிது மொழிதல். பகைவரை வெல்லக் கருதுபவன் தான் செல்லத்தக்க எல்லை வரை மட்டுமே செல்லல் வேண்டும். மாறாக மேலும் மேலும் செல்வானாயின் தன் உயிருக்கும் இறுதி தேடிக்கொள்பவன் ஆவான் என்பது பெறப்பட்டது.
7. ஆறு = நெறி; ஆற்றின் = கொடுக்கும் நெறியில்; அளவு அறிந்து = தமக்குள்ள பொருளின் எல்லையை அறிந்து.
8. ஆகு ஆறு - பொருள் வரும் வழி; இட்டிது = சிறியது; போகு ஆறு = செல்வழியும் வழி; அகலாக்கடை = பெருகாதாயின்
9. உளபோல = உள்ளன போல.
10. உளவரை = தனக்குள்ள பொருளின் அளவு; தூக்காத = ஆராய்ந்து பார்க்காத; வல்லை = விரைவில்; வளவரை = செல்வத்தின் எல்லை.

இலக்கணம்

1. வினைவலி, துணைவலி – ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகைகள்; செயல் – வியங்கோள்வினைமுற்று.
2. செல்வார் – வினையாலணையும் பெயர்.
4. அறியார் – எதிர்மறைவினையாலணையும் பெயர்; ஓழுகான், அறியான் – (முற்றுகள் எச்சப் பொருளில் வந்தன) முற்றெச்சம்.
5. பெய்சாகாடு – வினைத்தொகை; சாலமிகுத்து – உரிச்சொற்றொடர்; மிகுத்து – மிகுந்து என்பதன் பிறவினை.
6. கொம்பர் – ஈற்றுப்போலி; நுனிக்கொம்பர் – முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகை.
7. ஈக – வியங்கோள் வினைமுற்று; வழங்கும் நெறி – பெயரெச்சத்தொடர்.
8. ஆகாறு, போகாறு – வினைத் தொகைகள்; அகலாக் கடை – ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; கேடு – முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.
9. தோன்றாக்கெடும் – செய்யா எனும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; வாழ்க்கை – தொழிற் பெயர்.

பயிற்சி

I. சிறுவினா:

1. திருக்குறளின் பகுப்புகள் யாவை?
2. திருக்குறளுக்கு வழங்கும் வேறுபெயர்கள் யாவை?
3. திருவள்ளுவருக்கு வழங்கும் வேறுபெயர்கள் யாவை?
4. அமரருள் உய்ப்பது எது?
5. ஆரிருள் உய்ப்பது எது?
6. மலையினும் மாணப் பெரியது எது?
7. ஒருமையுள் ஆமைபோல் – விளக்குக.
8. பேரறிவாளன் திரு எத்தகையது?
9. நயனுடையான் கண்படும் செல்வத்திற்குக் கூறப்படும் உவமையைச் சுட்டுக.
10. பெருந்தகையான் கண்படும் செல்வம் எதற்கு ஒப்பானதாகும்?
11. விற்றுக்கோள்தக்கதுடைத்து எது?
12. ஒருவன் ஆராய வேண்டிய நால்வகை வ-மைகள் யாவை?
13. இடைக்கண் முரிந்தார் பலர் – யார்?
14. பொருளைப் போற்றி வழங்கும் நெறியாக வள்ளுவர் உரைப்பன யாவை?
15. பீலிபெய்சாகாடு உணர்த்தும் உண்மையாது?
16. கூகையைக் காக்கை பகல்வெல்லும் – விளக்குக.
17. ஊக்கமுடையவன் ஒடுக்கத்திற்குக் காட்டப்படும் உவமையைச் சுட்டுக.
18. கொக்கு காலமறிதலுக்கு ஏற்ற உவமையாதல் யாங்ஙனம்?

II. பெருவினா:

1. அடக்கமுடையின் சிறப்பினை வள்ளுவர் எங்ஙனம் விரித்துரைக்கிறார்?
2. ஒருவன் நாவடக்கம் பேணவேண்டும் என்பதனைக் குறள் வழியே எடுத்துக் காட்டுக.
3. ஒப்புரவாளனது செல்வம் பயன்படு மாற்றினை விளக்குக.

4. வரவும் செலவும் ஒப்ப வழங்குமாறு வள்ளுவர் உரைப்பன யாவை?
5. ஒப்புரவேயாயினும் அளவறிந்து செய்க என்று வள்ளுவர் உரைக்குமாறு யாங்ஙனம்?
6. நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந்து ஊக்கின் உயிர்க்கிறுதியாகி விடும் – இதன் கண்ணமைந்த அணியினை விளக்குக.
7. பிறிது மொழிதலணியை விளக்கிக் குறளோடு பொருத்திக் காட்டுக.
8. பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது – இதன்கண் அமைந்த அணியினை விளக்குக.
9. வேற்றுமையணி என்றால் என்ன? பாடப்பகுதியில் வந்துள்ள குறட்பாக்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுத் தருக.
10. கொக்கு ஒக்க கூடும் பருவத்து மற்றதன் குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து – இதன்கண் அமைந்த அணியினை விளக்குக.

III. நெடுவினா:

1. அடக்கமுடைய பற்றி வள்ளுவர் கூறும் கருத்துகளைத் தொகுத்தெழுதுக.
2. ஒப்புரவறிதல் என்ற தலைப்பின் கீழ்வரும் கருத்துகளை ஒரு கட்டுரை வடிவில் வரைக.
3. காலமறிதல் – வள்ளுவர் உரைப்பனவற்றை இருபது வரிகளில் விளங்க வரைக.
4. வலியறிதல் என்னும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் கூறும் கருத்துகளைத் தொகுத்தெழுதுக.

IV. விடை தேர்க:

1. தமிழ் மாதின் இனிய உயிர்நிலை என்று பாராட்டப் பெறுவது?
அ) ஆசியசோதி ஆ) சிலப்பதிகாரம் இ) திருக்குறள்
2. திருக்குறள் என்பது,
அ) அடையடுத்த கருவியாகு பெயர் ஆ) பண்புப்பெயர் இ) அன்மொழித் தொகை.
3. அறத்துப்பா-ல் உள்ள அதிகாரங்களின் எண்ணிக்கை
அ) 133 ஆ) 38 இ) 35
4. அறத்துப்பாலின்கண்ணமைந்த இயல்கள்
அ) அரவியல் அங்கவியல் ஒழிபியல் ஆ) களவியல் கற்பியல்
இ) பாயிரவியல், இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல்.
5. திருக்குறளின் பெருமையை உணர்த்தும் நூல்.
அ) பழமொழி நானூறு ஆ) திருவள்ளுவமொலை இ) நால்வர் நான்மணிமாலை.

V. பொருத்துக.

அணி

உவமையணி

வேற்றுமையணி

பிறிது மொழிதலணி

தொழிலுவமையணி

குறள்

தீயினாற் சுட்டபண் உள்ளாரும் ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு
கொக்கொக்க கூடும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து.
ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம்
பேரறிவாளன் திரு.
பீ-பெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்
தீயவை தீய பயத்தலான் தீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்

II. அற இலக்கியம்

திருக்குறள்

உலகம் முழுமைக்கும் ஒரே நீதியாய் வான் புகழ் கொண்ட திருவள்ளுவப் பெருமகன் இயற்றிய நூல் திருக்குறள். திரு + குறள். மேன்மையான குறள் வெண்பாக்களினாலாகிய நூல். ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றது. சொற்களால் சுருங்கி, பொருளால் விரிந்து, ஈரடியால் இவ்வுலகை அளந்து; மொழி, இனம், மதம், காலம் ஆகியவற்றைக் கடந்து நிற்பதனாலும் திருக்குறள் உலகப் பொதுமறை எனப் போற்றப்படுகின்றது. தமிழ் இலக்கியப் பகுப்பில் திருக்குறள் பதினெண் கீழ்க்கணக்குத் தொகுப்பில் அடங்கும்.

“நாலடி நான்மணி நானாற்பு தைந்திணைமூப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
இன்னிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு”

என்னும் செய்யுளால் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களை அறியலாம். இவ்வெண்பாவில் திருக்குறள் “முப்பால்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அறம், பொருள், இன்பம் என்கின்ற மூன்று உறுதிப் பொருள்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளமையால் இது ‘முப்பால்’ என்னும் பெயரைப் பெற்றது. திருக்குறள் பற்றி விரிவாக இலக்கிய வரலாற்றுப் பகுதியில் காண்க.

நட்பாராய்தல்

(நல்ல நண்பர்களை ஆராய்ந்து அறிதல்)

(இவ்வதிகாரம், பொருட்பால், அங்கவியலில் உள்ளது. அதிகார எண் 80)

1. நாடாது நட்புலிற் கேடில்லை நட்பின் வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.
2. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சாம் துயரம் தரும்.
3. குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு.
4. குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநாணு வானைக் கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.
5. அழச்சொல்லி அல்ல திடித்து வழக்கறிய வல்லார்நட்பாய்ந்து கொளல்.

6. கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.
7. ஊதியம் என்ப தொருவற்குப் பேதையார் கேண்மை ஓரீஇ லிடல்.
8. உள்ளற்க உள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு.
9. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளஞ் சுடும்.
10. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்தும் ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.

செய்யுள் பகுப்பு முறை

நட்பாராயாத போது உண்டாகும் குற்றம்	-	1, 2
ஆராயும் முறை, ஆராய்ந்து ஏற்கத்தக்கவர்	-	3,4,5,6
ஆராய்ந்து, ஏற்கத்தகாதவர்	-	7,8,9
கொள்ளத் தக்கவரும், தள்ளத் தக்கவரும்	-	10

சொற்பொருள் விளக்கம்

அடு	-	வீழ்த்து, அடுங்காலை என்பது கூற்றுடன் கொல்லுங் காலத்தைக் குறித்தது
அழச்சொல்லி	-	அழகை (அவலம்) தோன்றும் படியாகப் பேசி
ஆய்ந்தாய்ந்து	-	குணம், செயல் முதலியனவற்றைப் பலமுறையும் ஆராய்ந்து (ஆய்ந்து + ஆய்ந்து என்பதன் புணர்ச்சி வடிவம்)
ஆறு	-	நெறி, வழி. ஆற்றறுப்பார் என்பது நெறிப்படுத்தாது விடுவார் / வழிகாட்டாது கைவிடுவார் (ஆறு + அறுப்பார்)
இடித்து	-	வலியுறுத்தி அறிவுரை கூறல் -
இனன்	-	சுற்றம் (இனன் என்பது இனம் என்பதன் கடைப்போலி)
உள்	-	நினை, உள்ளற்க நினையாதிருக்க (எதிர்மறையில் வந்துள்ளது)
உள்ளம்	-	ஊக்கம்
ஊதியம்	-	பேறு; பயன்
ஓரீஇ	-	விலகி, சொல்லிசையளபெடை
ஒருவு	-	கைவிடு (ஒருவுக என்று கட்டளையாக வந்துள்ளது)

கடைமுறை	-	நட்பின் இறுதியில் (முடிவில்)
கிளைஞர்	-	நண்பர்; உறவினர் இங்கு இச்சொல் நண்பர் எனும் பொருளில் வந்துள்ளது.
குன்றா	-	குறைவற்ற
கேடு	-	(செல்வ) அழிவு
கேண்மை	-	நட்பு, உறவு, கேள் + மை - கேண்மை
கொடுத்தும்	-	பொருள் கொடுத்தாயினும்
நட்டல்	-	நட்பு கொள்ளுதல் (தொழிற்பெயர்)
நட்புயாக்க	-	நட்பு கொள்க
நாடாது	-	'ஆராயாமல்'
மருவு	-	கொள்; மருவுக - கட்டளையாக வந்துள்ளது
வீடு	-	'விடுதல்' முதல்நிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; வீடு இல்லை - விடுதல் இல்லை (சுடு - குடு; கெடு - கேடு என்பனவற்றைப் போல)

பொருள் விளக்கம்

நட்பு செய்தபின் அந்த நண்பனை விடுதல் இயலாது. எனவே ஆராயாது நட்பு செய்தால் கேடுவரும்

யானை அனையவர் நண்பொரினு நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும் யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும் எறிந்த வேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கும் நாய் (நாலடியார் 213). (1)

பலவழிகளிலும் ஆராயாது கொண்ட நட்பு, பின்னர், தான் இறப்பதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்தைத் தந்து விடும்.

தந்தீமை யில்லாதவர் நட்டவர் தீமையும்
எந்தீமை யென்றே உணர்பதாம் - என்பது பழமொழி நானூறு (132)
அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர் (குறள் 954)
- இதன் கருத்தையும் ஒப்பு நோக்குக. (2)

(செயலும் அதன் விளைவும் கூறப்பட்டது - விளைவினை எடுத்துக்காட்டி நட்பு ஆராயாத போது ஏற்படும் இழுக்கினை வள்ளுவர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்)

ஒருனுடைய குணம், குடி, குற்றம், சுற்றம் ஆகிய அனைத்தையும் ஆராய்ந்து நட்பு கொள்ள வேண்டும். (நட்பு ஆராய வேண்டிய முறை கூறப்பட்டது) சேரிடம் அறிந்து சேர் என்பது ஆத்திசூடி.

பரீஇ உயிர்செகுக்கும் பாம்பொடும் இன்னர்
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு - என்பது நாலடியார்-220 (3)

நற்குடியில் பிறந்து பழிக்கு அஞ்சும் குணமுடையவனைப் பொருளைக்
கொடுத்தேனும் நட்பு கொள்ள வேண்டும்.

தீமை எடுத்துரைக்கும் திண்ணறி(வு) இல்லாதார்
தாமும் அவரிற் கடை - நாலடியார்-227 (4)

தவறு செய்கிற பொழுது இடித்துரைத்தேனும் நல்வழி காட்டுகின்ற நல்லவரோடு
நட்பு கொள்ள வேண்டும். (5)

ஒருவனுக்குக் கேடுவந்த காலத்தும் அதனால் அவனுக்கு ஒரு வகை
நன்மையுண்டு. அதுவே உண்மை நண்பர்களை அளக்கும் அளவுகோல் (எகதேச
உருவக அணி)(6)

அறிவற்றவன் நட்பை ஒதுக்கிவிடுவதே ஒருவனுக்கு ஊதியம் (இலாபம்)
'தெளிவிலார் நட்பின் பகை நன்று' என நாலடியார் (219) கூறுகிறது. (7)

ஊக்கம் குறைவதற்குக் காரணமான செயல்களை எண்ணாதே! துன்பத்தில்
துணையில்லா நட்பைக் கொள்ளாதே! (எடுத்துக்காட்டு உவமையணி) (8)

கேடுவருங்காலத்து நீங்குவாரது நட்பு இறக்கும் காலத்து எண்ணிப்பார்த்தாலும்
உள்ளத்தைச் சுடும். (9)

குற்றமற்றவர் நட்பைத் தேடியடைக. உலகோடு ஒத்துப்போகாதவரது நட்பினை
அவர் வேண்டியதனைக் கொடுத்தேனும் கைவிடுக. (குறள் 4 உடன் ஒப்பிடுக) (10)

மருந்து

(உடல் நோய் தீர்க்கும் வழிவகைகள்)

(இவ்வதிகாரம் பொருட்பால் அங்கவியலில் உள்ளது, அதிகார எண் 95)

1. மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று
2. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி உணின்
3. அற்றால் அளவறிந் துண்க அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு.
4. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து

5. மாறுபா டில்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின் ஊறுபா டில்லை உயிர்க்கு.
6. இழிவறிந் துண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும் கழிபேர் இரையான்கண் நோய்.
7. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின் நோயள வின்றிப் படும்.
8. நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.
9. உற்றான் அளவும் பினியளவும் காலமும் கற்றான் கருதிச் செயல்.
10. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென் றப்பானாற் கூற்றே மருந்து.

செய்யுள் - பகுப்பு முறை

நோயுறுதலின் அடிப்படை	-1
நோயற்றிருக்க உண்ணும் முறை (ஒழுங்கு)	- 2,3,4,5
முறைப்படி உண்ணாவழி உண்டாகும் குற்றம்	- 6,7
மருத்துவமுறை	- 8,9,10

சொற்பொருள் விளக்கம்

அற்றது	-	செரித்தது
இழிவறிந்து	-	(இழிவு + அறிந்து) குறைந்த அளவு அறிந்து
உய்க்கும்	-	வாழ்ச் செய்யும்
உழைச்செல்வான்	-	மருந்தை அருகிருந்து கொடுப்பவன்
கழி	-	மிக (உரிச்சொல்) கழிபேர் - மிகப்பெரிய
தீயளவு	-	பசித்தீயின் அளவு (செரிக்கும் ஆற்றல்)
துய்க்க	-	உண்க.
துவர	-	மிக
நாடி	-	ஆராய்ந்து, 'நோயை அறிய உதவுவது நாடியினது ஒட்டம், 'நாடி' எனும் குறிப்பும் இங்கு உள்ளது.
நூலோர்	-	மருத்துவ நூலோர்
நெடிது	-	நெடுங்காலம்
போற்றி	-	தெளிவாக அறிந்து
மாறுபாடு இல்லாத	-	உடல், கால நிலைக்கு மாறாத
யாக்கை	-	உடல்
வாய்நாடி	-	தீர்க்கும் வழியை ஆராய்ந்து

பொருள் விளக்கம்

வளி (வாதம்), பித்தம், சளி (கபம், சிலேட்டுமம்) என்னும் மூன்றும் உடலுக்கு ஏற்ற அளவில் இல்லாமல் மிகுந்தாலும், குறைந்தாலும் நோய் செய்யும் (1)

தமிழ் மருத்துவமாகிய சித்த மருத்துவத்தில் இம் மூன்றும் முக்குணம் எனப்படுகிறது. இவற்றை முப்பிணிகள் எனவும் முப்பொருள்கள் எனவும் குறிப்பர். உடம்பைப் பல்வேறு நிலைகளில் பிணித்து (சேர்த்து) இயங்கவைப்பதால் இவற்றிற்கு முப்பிணி எனும் பெயர் வந்தது.

வளி (வாதம்) என்பது காற்றைக் குறிப்பதாகும். உந்தியின் கீழ் பிறந்து உடம்பு முழுமையும் பரவி மூச்சு (சுவாசம்), பசி, தாகம் முதலியவற்றிற்கு அடிப்படையாகச் செயல்படுவது வளியாகும். 'பித்தம்' என்பது மிகுந்த வெப்பமுடையதாய் உந்தி முதல் கண்டம் வரையில் உடல் முழுதும் பரவி நிற்கும் ஒரு நீர்மப் பொருள். இதுவே குருதியை இளக்கி நரம்புகளில் செலுத்துவதாகும். ஐயம் அல்லது கபம் எனப்படுவது சிலேட்டுமம். இது குளிர்ச்சித் தன்மையதாய் நெஞ்சில் தங்கிக் கண்டம் முதல் உச்சிவரை பரவி நிற்பது

இம்மூன்றும் உடலில் தேவையான அளவிற்குக் குறைந்தாலும் கூடினாலும் நோய்வரும். (1)

ஒருவன் முன்பு உண்ட உணவு செரித்தமையை அறிந்து பின்பு உண்டால் அவன் உடம்பிற்கு நோய்நீக்கும்; மருந்து வேண்டியதில்லை. (2)

உண்ட உணவு செரித்தபின் அளவோடு உண்ண வேண்டும். அது நெடுங்காலம் நிலைத்து வாழவைக்கும். (3)

நன்றாகப் பசித்தபின் உண்ணுகிற பொழுது உடம்பிற்கு ஏற்ற உணவை உண்ண வேண்டும். (4)

உடல் நலத்திற்கு மாறுபாடில்லாத உணவை அளவுக்கு மீறாமல் உண்டால் பிணிகளால் வரும் துன்பம் இல்லை. (5)

உடம்பிற்குத் தேவையான உணவின் அளவில், சற்றுக் குறைத்து உண்டால் இன்பம் நீங்காது. அதிகம் உண்டால் நோய் நீங்காது. (உவமை அணி). இக்குறளில் இரு கருத்துகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. ஒன்று பிறிதொன்றுக்கு உவமையாக உள்ளது. இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம் என்பதை விதியாகக் கொண்டால், அதன் எதிர்மறை அல்லது விதி மீறல், 'கழிபேர் இறை கொள்ளுதல்.' விதி உவமானமாகவும் எதிர்மறை உவமையமாகவும் உள்ளன. (6)

பசியின் அளவிற்கு ஏற்றவாறு உண்ணாது ஆர்வத்தால் மிகுதியாக உண்டால் நோயும் அளவில்லாமல் ஏற்படும். (7)

நோயை இன்னது என்று ஆய்ந்து, முதற்காரணத்தையும், தீர்க்கும் வழியையும் உணர்ந்து மருத்துவம் செய்தல் வேண்டும் (சொற்பொருள் பின்வரு நிலையணி)(8)

உடல்நிலை (வயது) நோயின் அளவு, நோய் தீர்க்க ஏற்றகாலம் இவற்றை அறிந்து மருத்துவம் புரிதல் வேண்டும் - இது மருத்துவர்களுக்கும் அறிவுரையாக விளங்குகிறது. (9)

நோயுற்றவன், மருத்துவன், மருந்து, காலமும் அளவும் அறிந்து அருகிலிருந்து உதவுபவன் என்ற நான்கு பாகுபாடுகளுடையதே மருத்துவ முறையாகும்.(10)

படர் மெலிந்து இரங்கல்

(தலைவி, தலைவன் பிரிவால் நிகழும் துன்பத்தினை நினைந்து இரங்குதல்)
(இவ்வதிகாரம் காமத்துப்பால் கற்பியலில் உள்ளது. அதிகார எண் 117.
இவ்வதிகாரத்திலுள்ள குறட்பாக்கள் அனைத்தும் தலைவியின் கூற்றாகும்).

1. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும்.
2. கரத்தலும் ஆற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலும் நாணுத் தரும்.
3. காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்குமென்
நோனா உடம்பின் அகத்து.
4. காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல்.
5. துப்பின் எவனாவர் மன்கொல் துயர்வரவு
நட்டினுள் ஆற்று பவர்.
6. இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனிற் பெரிது.
7. காமக் கரும்புனல் நீந்திக் கரைகானேன்
யாமத்தும் யானே உளேன்.
8. மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்தீரா
என்னல்ல தில்லை துணை.
9. கொடியார் கொடுமையின் தாங்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா.
10. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண்.

சொற்பொருள் விளக்கம்

அளி	-	இரக்கம்
இரா	-	இரவு
இறைத்தல்	-	நிறைத்தல், மிகுதியாகச் செலவிடுதல், சிதறுதல், நீர் இறைத்தல் (இடம் நோக்கி ஈண்டு நீர் இறைத்தல் என்று பொருள்படுகின்றது)
ஏமம்	-	அரண், பாதுகாவல்
கரத்தல்	-	மறைத்தல்
கொடியார்	-	கொடுமையானவர் (தன்னாற்றாமை கருதாது பிரிந்ததால் தலைவரைக் கொடியர் என்றாள் தலைவி)
துப்பு	-	பகை, வலிமை, தூய்மை, உளவு (இங்குப் பகை என்ற பொருளில் வந்துள்ளது).
தூங்குதல்	-	தொங்குதல் (உறங்குதல்) உயிரைக் காவடித் தண்டாக்கிக் கொண்டு ஒருபுறம் காமநோயும், மறுபுறம் நாணும் தொங்குவதாய்க் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
நாணம்	-	கூச்சம் (அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்பன பெண்களுக்குரிய நான்கு குணங்கள்)
நெடி	-	நீடி (நெடிது என்பது நீடி என்றாகி நீண்ட என்று பொருள் தருகிறது).
நோய்	-	வருத்தம், துன்பம், பிணி (காமத்தினால் உண்டாகும் வருத்தத்தைக் குறித்து)
நோனா	-	பொறுத்துக்கொள்
புனல்	-	நீர் (இங்குக் கடல்நீரைக் குறித்தது)
புணை	-	தெப்பம்
யாமம்	-	நள்ளிரவுப் பொழுது, (இரவு மணி 10 முதல் 2 வரையிலான 4 மணிக் கால அளவு).

பொருள் விளக்கம்

பிரிவால் வரும் நோயை யான்மறைப்பேன். ஆனால் இந்நோய் நாணத்தின் எல்லையையும் கடந்து, நீர் வேண்டும் என்று இறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீர் சுரப்பது போல மேலும் மிகுகின்றது. மறைத்தல், இறைத்தல் ஆகியன எதிர்நிலையான செயல்கள். ஆனால் நிகழ்வு ஒரே தன்மையாக இருக்கிறது. இறைத்தால் நீர் பெருகும். மறைத்தால் காமம் பெருகும். (1)

எனக்கு ஏற்பட்ட காமநோயை இங்குள்ளோரிடம் என்னால் மறைக்கவும் முடியவில்லை நோய் செய்தவருக்கு உரைக்கவும் முடியவில்லை. ஏனெனில் மறைத்தல், உரைத்தல் ஆகிய இரண்டினையும் தடுப்பது நாணமாக உள்ளது.

(நோயைப் பிறர் அறியாவண்ணம் மறைக்கவும் அன்றி தலைவனுக்குத் தூதுவிடுக்கவும் என்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறியது). (2)

காமநோயும், நாணமும் என் உடம்பின் கண் உயிரையே காவடித் தண்டாக்கக் கொண்டு தொங்குகின்றன. (உடல் மெலிவினால் தோழிக்குத் தலைவி கூறியது) (3)

எனக்குக் காமக்கடல் மட்டுமே உண்டு; அதனை நீந்திக் கடப்பதற்குப் பாதுகாப்பாகிய தெப்பம் இல்லை - தலைவி காமக் கடலுள் வீழ்ந்து தவிக்கிறாள். அதைக் கடப்பதற்குத் தோழி தெப்பமாக (புணை) இருந்து உதவவில்லை என்பது குறிப்பு. (தலைவி காமக்கடலில் வீழ்ந்த பொழுது, புணையால் கடக்கலாம் என்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறியது). (4)

இன்பம் செய்தற்குரிய நட்பின் கண்ணே துன்பத்தைச் செய்ய வல்லவர் துன்பஞ்செய்வதற்குரிய பகைமைக்கண் என்ன செய்வாரோ? - தலைவியிடம் நட்பாயிருப்பவள் தோழி அவள் தலைவியின் காமநோயைத் தவிர்க்க வழி செய்யவில்லை. ஆதலால் நட்புள்ளோரே துன்பம் தருகின்றாரெனத் தோழியிடம் கூறுகிறாள் தலைவி. (தூது விடாது, தலைவன் நிலை குறித்துத் தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது). (5)

கலவியால் பெற்ற இன்பம் கடல்போலப் பெரிதாம். பிரிவால் வந்த துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம் - (இன்பத்தைப் பெற்றவர்க்குத் துன்பமும் வரும் என்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறியது. நான்காம் குறளில் குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டதற்கு இக்குறளிலே தலைவி மாற்றம் உரைக்கிறாள்). (6)

காமக்கடலை நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண இயலாதவளாய் உள்ளேன். யாவரும் துயிலும் நடு இரவிலும் துணையின்றித் தனியளாயினேன்; தனித்திருந்தும் இறவாது இருக்கிறேன் - காமக்கடலை நீந்தலாம் என்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறியது. (7)

இவ்விரவானது, இரங்கத்தக்கதாய் உள்ளது; உலகத்து உயிர்களை எல்லாம் உறங்கச் செய்து என்னைத் தவிர வேறு துணையில்லாது இருக்கின்றது. எனக்கு நானே துணை. (8)

நீண்ட நேரம் கழித்து விடுகின்ற இரவுகள், பிரிந்து சென்ற கொடியவரது கொடுமையைக் காட்டிலும் மிகுதியாகக் கொடுமை செய்கின்றன. (தோழியிடம் இரவின் கொடுமையைச் சொல்லி இரங்கியது). இக்குறட்பாவின் கருத்து, குறுந்தொகை, நளவெண்பா முதலியனவற்றிலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. (குறுந்தொகை 145; நளவெண்பா 106, 108).

..... துஞ்சா துறைநரொ ருசாவாத் (குறுந்தொகை)
துயிர்கண் மாக்கொளொடு நெட்டிரா வுடைத்தே (நளவெண்பா)
கொடிதீரா என்னும்; குழையுந் தழல்போல்
நெடிதீரா வாய்புலரா நின்று (நளவெண்பா) (9)

என் மனம் போல, காதலர் உள்ள இடத்து விரைந்து செல்ல வல்லனவாயின், என் கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தம் நீரை நீந்த மாட்டா. (நின் கண்கள் பேரழகு அழிகின்றன. அதனால் அழாதே என்ற தோழியிடம் தலைவி கூறியது). திருக்குறளில் அடுத்துவரும் அதிகாரம் 'கண்விதுப்பழிதல்'. எனவே இவ்வதிகாரத்தின் நிறைவுக் குறளில் கண்ணின் துன்பம் கூறப்படுகிறது. (10)

கிறாணி வினாக்கள்

புறவய வினாக்கள்

1. குறளும் குறள் வலியுறுத்தும் கருத்தும் எனப் பொருந்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன. தவறாகப் பொருந்தியிருப்பதைக் கண்டறிக.

குறள்

கருத்து

- | | |
|---------------------------|---|
| அ. நாடாது நட்டலில் | ஆராயாது நட்புக் கொள்ளலில் வருங்கேடு |
| ஆ. குணமுங் குடியுங்..... | நட்பாராயும் முறை |
| இ. மருவுக மாசற்றார் | நட்புக் கொள்ளத்தக்கவரும்
தள்ளத்தக்கவரும் |
| ஈ. கேட்டினும் முண்டோ.... | நட்பு கொள்ளத்தகாதவர் |

2. செய்யத்தக்கதையும் செய்யத் தகாததையும் சொல்லும் குறள் எது?

- | |
|---|
| அ. உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அள்ளற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு |
| ஆ. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாம் துயரம் தரும் |
| இ. மருவுக மாசற்றார் கேண்மை ஒன்(று) ஈத்தும்
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு. |
| ஈ. நாடாது நட்டலின் கேடில்லை நட்டலின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. |

3. 'கேட்டினும் முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்' - இக்குறள் வெளிப்படுத்துவது யாது?

- | |
|-------------------------------------|
| அ. நட்பாராயும் முறை |
| ஆ. நட்பு ஆராயாத போது நேரும் துன்பம் |
| இ. நட்புக் கொள்ளலாகாதாரின் குணம் |
| ஈ. நட்பால் பயன்பெறுபவரின் நிலை |

4. ஒன்றை இழப்பதினாலும் நன்மை ஏற்படும் என வள்ளுவர் எதனைக் கூறுகிறார்?

- அ. ஆற்றறுப்பார் நட்பு
- ஆ. பேதையார் கேண்மை
- இ. ஒப்பிலார் நட்பு
- ஈ. ஆய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை

5. துன்பமும் நமக்கு உதவுவதாகும் என உணர்த்தும் குறள் எது?

- அ. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய வல்லார் நட்பாய்ந்து கொளல்
- ஆ. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை உள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.
- இ. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை நீட்டி யளப்பதோர் கோல்
- ஈ. உள்ளற்க உள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு.

6. கீழுள்ளனவற்றுள் எது 'ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையர் கேண்மை யொரீஇ விடல்' - எனும் குறட்கருத்துக்கு வலிமை தருகிறது.

- அ. ஒருவர் பொறை இருவர் நட்பு
- ஆ. தெளிவிலார் நட்பின் பகை நன்று
- இ. குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை
- ஈ. கோடி பெறினும் குன்றுவசெய்யார் பெரியோர்

7. இரு குறட்பாக்களும் அவற்றைப் பற்றிய முடிவுகளும் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. சரியான முடிவைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.

குறள் 1 : குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநாணு வாளைக் கொடுத்துங் கொளல்வேண்டும் நட்பு.

குறள் 2 : கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை உள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

முடிவு

- அ. இரு குறள்களும் ஏற்கத்தக்கவர் யாவர் என்பது பற்றிக் கூறுகின்றன.
- ஆ. இரு குறள்களும் தவிர்க்கத்தக்கவர் யாவர் என்பது பற்றிக் கூறுகின்றன.
- இ. குறள் 1 ஏற்கத்தக்கவர் பற்றியும் குறள் 2 தவிர்க்கத்தக்கவர் யாவர் என்பது பற்றியும் கூறுகின்றன.
- ஈ. குறள் 1 தவிர்க்கத்தக்கவர் யாவர் என்பது பற்றியும் குறள் 2 ஏற்கத்தக்கவர் யாவர் என்பது பற்றியும் கூறுகின்றன.

8. 'சேரிடம் அறிந்து சேர்' எனும் ஆத்திசூடிக் கருத்தை எதிர்மறையில் உணர்த்தும் திருக்குறள் அடி.
- அ. பேதையார் கேண்மை ஓரீஇ விடல்
ஆ. இன்னும் அறிந்து யாக்கநட்பு
இ. கொடுத்துங் கொளல் வேண்டும் நட்பு
ஈ. கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளஞ்சும்
9. 'வளி முதலா எண்ணிய மூன்று' எனும் திருக்குறளில் குறிக்கப்படும் தொகை பெயர்களாகக் கீழே உள்ளன அவற்றுள் பொருந்தாதது எது?
- அ. முக்குணம்
ஆ. முப்பிணி
இ. மும்மருந்து
ஈ. முப்பொருள்
10. நோயுறாதிருக்க உண்ணும் முறையினைத் தெரிவிக்கும் குறள் எது?
- அ. உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்
ஆ. அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு
இ. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிக் கெடும்.
ஈ. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து
11. இழிவறிந் துண்பான்கண் இன்பம் போல் நிற்கும்
கழிபேர் இரையான்கண் நோய் - இக்குறளிலுள்ள இலக்கிய நயம் யாது?
- அ. விதி உவமானம், எதிர்மறை உவமேயம்
ஆ. விதி உவமேயம், எதிர்மறை உவமானம்
இ. உவமானமும் உவமேயமும் வெவ்வேறு கருத்தை
வலியுறுத்துகின்றன.
ஈ. உவமானமும் உவமேயமும் ஒரே தகவலைச் சொல்லுகின்றன

12. நான்கு குறட்பாக்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றில் பிறரைப் பழிக்கும் குறிப்பு உள்ளது. அது எது?

- அ. காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன். 4
- ஆ. மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்ல தில்லை துணை. 8
- இ. கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா. 9
- ஈ. உள்ளம் போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண். 10

13. “மறைப்பேன்மன் யான்திஃதோ நோயை இறைப்பவருக்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும்” - இக்குறளில் காணப்படும் இலக்கிய நயம் யாது?

- அ. இரண்டு எதிர்நிலைச் செயல்களின் விளைவு ஒரே தன்மையாய்
இருப்பதை எடுத்துக்காட்டுதல்.
- ஆ. இரண்டு எதிர்நிலை செயல்களின் விளைவும் வெவ்வேறு
தன்மையானதெனக் காட்டுதல்
- இ. இரண்டு எதிர்நிலை விளைவுகளுக்கு ஒரு செயலைக் காட்டுதல்
- ஈ. ஒரே தன்மையான செயலால் வெவ்வேறு விளைவுகளை
எடுத்துக்காட்டுதல்.

14. இரண்டு எதிர்நிலைச் செயல்களுக்கான காரணம் (ஏது) ஒன்றே எனக்
காட்டும் குறள் எது?

- அ. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
ஊற்றுநீர் போல மிகும்.
- ஆ. கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயை செய்தார்க்
குரைத்தலும் நாணுத் தரும்.
- இ. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
நோனா வுடம்பி னகத்து
- ஈ. இன்பங் கடல் மற்றுக் காம மஃதடுங்கால்
துன்ப மதனிற் பெரிது.

15. 'காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்' - இவ்வடியை விளக்கும் பொருத்தமான வரைவுக் குறிப்பு எது?

- அ. செயல் இரண்டு - விளைவு ஒன்று
ஆ. செயல் ஒன்று - விளைவு இரண்டு
இ. பொருள் இரண்டு - செயல் ஒன்று
ஈ. செயல் இரண்டு - விளைவு இரண்டு

16. கீழள்ள குறட்பாவில் எத்தகைய குறிப்பு உள்ளது?

துப்பின் எவனாவர் மன்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர்.

- அ. தோழி தலைவிக்கு உதவாமை
ஆ. தலைவி தோழிக்கு உதவாமை
இ. தலைவன் தலைவிக்கு உதவாமை
ஈ. தலைவி தலைவனுக்கு உதவாமை

17. காமநோயற்ற தலைவி தன்னைத் தானே தேற்றிக் கொள்வதாக அமையும் குறள் எது?

- அ. துப்பின் எவனாவர் மன்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர்.
ஆ. இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனிற் பெரிது.
இ. மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்ல தில்லை துணை.
ஈ. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண்.

18. "கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நாள்

நெடிய கழியு யிரா" - தலைவியின் எத்தகு செயல் இக்குறளில் வெளிப்படுகிறது.

- அ. துன்பத்தால் இயற்கையைப் பழித்தல்
ஆ. இன்ப நினைவால் துன்ப நினைவை மறத்தல்
இ. தன்னைத்தானே தேற்றிக் கொள்ளல்
ஈ. பிறரைக் கடிந்துரைத்தல்

3. திருக்குறள்

திருக்குறள் - (திரு + குறள்) சிறந்த குறள் வெண்பாக்களினால் ஆகிய நூல் ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றது. குறள் - இரண்டடி வெண்பா, திரு - சிறப்பு அடைமொழி. குறள் என்பது குறட்பாவை உணர்த்தாமல் அப்பாக்களால் ஆகிய நூலை உணர்த்துவதால் ஆகுபெயர். திருக்குறள் என்பது அடையடுத்த ஆகுபெயர் ஆகும். இது தமிழில் வழங்கும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பெரும்பிரிவுகளைக் கொண்டது.

- அறத்துப்பால் : பாயிரவியல், இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல் எனப் பகுக்கப்பெற்று 38 அதிகாரங்களையும்
- பொருட்பால் : அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் எனப் பகுக்கப்பெற்று 70 அதிகாரங்களையும்
- காமத்துப்பால் : களவியல், கற்பியல் எனப் பகுக்கப்பெற்று 25 அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கின்றது.

திருக்குறள் உலகப் பொதுநூல்: அறவிலக்கியம்; தமிழர் திருமறை. மனித வாழ்வின் மேன்மைகளை, வாழ்வியல் நெறிகளை மனித நாகரிகம் பிற நாடுகளில் தோன்றும் முன்னரே வகுத்துக் காட்டிய நூல். ஆங்கிலம், இலத்தீன், கிரேக்கம் முதலான உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் இந்நூல் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றுள்ளது. உலகோர் விரும்பிப் படிக்கும் தமிழ்நூலாக விளங்குகிறது. ஆலும் வேலும், பல்லுக்குறுதி; நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி, 'பழகு தமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில்' என்னும் பழமொழிகள் இதன் பெருமையை விளக்குவனவாகும். இவற்றுள் 'நால்' என்பது நாலடியாரையும், 'இரண்டு' என்பது திருக்குறளையும் குறிக்கும்.

இந்நூலின் பெருமையைத், 'திருவள்ளுவமாலை' நன்கு விளக்குகின்றது.

“என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினும்

நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்றும் நீர்மையதாய்க் - குன்றாத

செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத் திருமலர்போன்ம்

மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்”

- இறையனார்.

என்னும் திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள செய்யுள் திருக்குறளின் அழியாத தன்மையைப் பறைசாற்றுகிறது. இந்நூல் தோன்றியமையால் தமிழ்நாடு புகழ்பெற்றது என்பதை 'வள்ளுவன்' தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு' என்றார் பாரதியார். 'வள்ளுவனைப் பெற்றதாற் பெற்றதே புகழ் வையகமே' எனப் பாரதிதாசனும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

திருக்குறளுக்குத் தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், நச்சர், பரிதி, பரிமேலழகர், திருமலையர், மல்லர், கவிப்பெருமாள், காளிங்கர் ஆகிய பதின்மர் முன்னரே உரை எழுதியுள்ளனர். அவற்றுள் பரிமேலழகர் உரையே சிறந்தது எனக் கற்றோர் புகழ்வர்.

முப்பால், பொய்யாமொழி, வாயுறைவாழ்த்து, உத்தரவேதம், தெய்வநூல், திருவள்ளுவம், தமிழ்மறை, பொதுமறை, திருவள்ளுவப்பயன், பொருளுரை, முதுமொழி எனத் திருக்குறளுக்கு வேறு பல பெயர்களும் வழங்குகின்றன.

திருக்குறளை இயற்றிய திருவள்ளுவரின் உண்மையான வரலாறு நமக்குக் கிடைத்திலது. ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் திருவள்ளுவரைத் தத்தம் சமயத்தைச் சேர்ந்தவரென்று புகழ்ந்து கூறுமளவிற்குத், திருக்குறள் இடமளிக்கின்றது. இறைக் கோட்பாட்டின் பொதுவான நெறியைத் திருக்குறள் காட்டுகிறது. இவருடைய காலம் கி.மு.31 எனக் கொண்டு திருவள்ளுவராண்டு கணக்கிடப்பட்டு வருகின்றது. (திருவள்ளுவர் காலம் கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டு எனக் கூறுவார் பலர் உளர்) திருவள்ளுவரை நாயனார், தேவர், முதற்பாவலர், தெய்வப்புவலர், நான்முகனார், மாதானுபங்கி, செந்நாப்போதார், பெருநாவலர், பொய்யில் புலவர் எனப் பல பெயர்களால் பாராட்டுகின்றனர்.

1. செய்ந்நன்றியறிதல்*

செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது.	1
காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.	2
பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின் நன்மை கடலின் பெரிது.	3
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன்தெரி வார்.	4
உதவி வரைத்தன் றுதவி உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.	5
மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.	6
எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண் விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.	7
நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல தன்றே மறப்பது நன்று.	8
கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.	9
எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.	10

அருஞ்சொற்பொருள்

செய்ந்நன்றியறிதல் : (தனக்குப் பிறர்செய்த நன்மையை மறவாமை)

- குறள் 1,2,3 இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததூஉம், காலத்தினாற் செய்ததூஉம், பயன்தூக்காராய்ச் செய்ததூஉம் ஆய நன்றிக்குப் பயனாய அளவு இல்லை என்பது கூறப்பெற்றது.
- குறள் 4, 5 இவை இரண்டு பாட்டாலும் மூன்றும் அல்லாத உதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாம் என்பது கூறப்பட்டது.
- குறள் 6,7 இவை இரண்டு பாட்டாலும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாது என்பது கூறப்பட்டது.
- குறள் 8 மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறப்பட்டது.
- குறள் 9 நன்றல்லது அன்றே மறக்கும் திறம் கூறப்பட்டது.
- குறள் 10 செய்ந்நன்றி கோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

1. வையகம் = மண்ணுலகம்; வானகம் = விண்ணுலகம்; ஆற்றலரிது = ஒத்தலரிது; ஈடாகா;
2. ஞாலம் = நிலவுலகம்; நன்றி = நன்மை; உதவி; மாணப்பெரிது = மிகப்பெரிது
3. தூக்கார் = ஆராய்தலிலராய், (பயன் நோக்கார்) நயன் = உதவியாகிய ஈரமுடைமை; தூக்கின் = ஆராயின்.
4. தினை = மிகச் சிறிய அளவு; (தினை = சிறிய அளவினதாய தானிய வகை; பனை = ஒரு பேரளவு.
5. வரைத்து = அளவையுடையது; சால்பு = நிறைபண்பு; தகுதி.
6. மாசற்றார் = குற்றமற்றவர்; கேண்மை = நட்பு.
7. உள்ளுவர் = நினைப்பார்; விழுமம் = துன்பம்; துடைத்தவர் = நீக்கினவர்.
8. நன்று = நன்மை (அறன்) ஆகும்; நன்றன்று = அறமாகாது.
9. இன்னா = தீங்குகள்; உள்ள = நினைக்க; கெடும் = இல்லையாகும் (கெடும்)
10. நன்றி = அறம்; உய்வு = நீங்கும் வாயில் (பிராயச்சித்தம்); கொன்ற = சிதைத்த.

இலக்கணம்

1. செய்யாமல் – எதிர்மறை வினையெச்சம்; செய்த – இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; வையகமும் வானகமும் – எண்ணும்மை; வையகம் – பூமிக்குக் காரணப்பெயர்; அரிது – ஒன்றன்பால் குறிப்பு வினைமுற்று.
2. காலத்தினால் – உருபு மயக்கம்; பெரிது – ஒன்றன்பால் குறிப்பு வினைமுற்று. ஞாலத்தின் – 'இன்' ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு உறழ் பொருளில் வந்துள்ளது.
3. தூக்கார் – முற்றெச்சம்; தூக்கின் – எதிர்கால வினையெச்சம்.

4. செயின் – வினையெச்சம்; தெரிவார் – வினையாலணையும் பெயர்; பனைத்துணையா – 'ஆ' ஆக என்பதன் தொகுத்தல்; சால்பு – பண்புப்பெயர்;
5. வரைத்து – ஒன்றன்பால் குறிப்பு வினைமுற்று; உதவி வரைத்து – குறிப்புப் பெயர்; சால்பின் வரைத்து – அஃறிணை ஒன்றன்பால் குறிப்பு வினைமுற்று. 'உதவி' என்ற சொல் ஒரே பொருளில் அடுத்தடுத்து வந்ததனால் சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி
6. மறவற்க, துறவற்க – எதிர்மறை வியங்கோள் வினை முற்றுகள்.
7. எழுபிறப்பும் – முற்றும்மை; துடைத்தவர் – வினையாலணையும் பெயர்.
8. நன்றி மறப்பது – இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை; மறப்பது – தொழிற்பெயர் (மறத்தல் என்னும் பொருள் தருவதால்).
9. உள்ள – வினையெச்சம்; கெடும் – செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று. செயினும் – 'உம்' இழிவு சிறப்பு.
10. கொன்றார் – வினையாலணையும் பெயர்; கொன்ற – பெயரெச்சம்.

2. பொறையுடைமை

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.	1
பொறுத்த லிறப்பினை யென்றும் அதனை மறத்த லதனினும் நன்று.	2
இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை.	3
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும்.	4
ஓறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.	5
ஓறுத்தார்க் கொருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ்.	6
திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந் தறனல்ல செய்யாமை நன்று.	7
மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம் தகுதியான் வென்று விடல்.	8

துறந்தாரின் தூய்மை யுடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்.

9

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்

10

அருஞ்சொற்பொருள்

பொறையுடைமை: ஏதேனும் ஒரு காரணத்தினாலோ மடமையாலோ ஒருவன் தமக்கு மிகை செய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட் செய்யாது பொறுத்துக் கொள்ளுதல்.

குறள் 1, 2, 3, 4 இவை நான்கு பாட்டாலும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

குறள் 5, 6, 7, 8 இவை நான்கு பாட்டாலும் பிறர் செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

குறள் 9, 10 இவை இரண்டு பாட்டாலும் பிறர் மிகைக்கச் சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது.

1. அகழ்வாரை = தோண்டுவரை; தாங்கும் = பொறுத்துக் கொள்ளும்; இகழ்வார் = அவமதிப்பார்; பொறுத்தல் = மன்னித்தல்; தலை = சிறந்த அறமாகும்.
2. பொறுத்தல் = மன்னிக்க; இறப்பினை = பிறர் செய்த அவமதிப்பை
3. இன்மை = வறுமை; ஓரால் = நீக்குதல்; வன்மை = வலிமை; மடவார் = அறிவிலிகள்; பொறை = பொறுத்தல்; விருந்து = புதியராய் வந்தவர்.
4. நிறை = சால்பு; நீங்காமை = விலகாமை; (நெடுங்காலம் நிற்பலை)
5. ஒறுத்தாரை = தண்டித்தவரை; ஒன்றாக = ஒரு பொருளாக; பொதிந்து வைப்பர் = இடைவிடாது மனத்துட் கொள்வர்.
6. பொன்றும் = அழியும்; பொன்றுந்துணையும் = அழியுமளவும்
7. திறனல்ல = செய்யத்தகாத, கொடியவற்றை; நோநொந்து = துன்பத்திற்கு வருந்தி;
8. மிகுதியான் = மனச் செருக்கால்; மிக்கவை = தீங்குகள்; தகுதியான் = பொறுமையான்; விடல் - விடுக.
9. துறந்தாரின் = பற்றற்றவர் போல; இறந்தார் = நெறியைக் கடந்தவரது; இன்னா = தீய; நோற்கிற்பவர் = பொறுப்பவர்.
10. உண்ணாது = உணவைத் தவிர்த்து; நோற்பார் = (உற்ற நோயைப்) பொறுப்பவர்.

இலக்கணம்

1. அகழ்வார், இகழ்வார் - வினையாலணையும் பெயர்கள்; பொறுத்தல் - தொழிற்பெயர்; இக்குறட்பாவில் உவமையணி அமைந்துள்ளது.
2. மறத்தல் - தொழிற்பெயர்; பொறுத்தல் - அல் ஈற்று வியங்கோள் வினைமுற்று; நன்று - குறிப்பு வினைமுற்று.
3. விருந்து - பண்பாகுபெயர்; ஓரால், பொறை - தொழிற்பெயர்கள்; இக்குறட்பாவில் எடுத்துக்காட்டு உவமையணி அமைந்துள்ளது.

4. நீங்காமை – எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்; போற்றி – வினையெச்சம்; ஒழுகப்படும் – செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று.
5. ஒறுத்தார் – வினையாலணையும் பெயர்; பொதிந்து – வினையெச்சம்; வையார் – எதிர்மறைப் பலர்பால் வினைமுற்று.
6. பொறுத்தார் – வினையாலணையும் பெயர்; பொன்றும் – பெயரெச்சம்.
7. தற்பிறர் – ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை; செய்யினும் – சிறப்பு உம்மை; நொந்து – வினையெச்சம்; அறன் – ஈற்றுப்போலி.
8. செய்தாரை – வினையாலணையும் பெயர்; விடல் – அல் ஈற்று வியங்கோள் வினைமுற்று.
9. துறந்தார் – வினையாலணையும் பெயர்; இன்னாச் சொல் – ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; நோற்கிற்பவர் – வினையாலணையும் பெயர்.
10. உண்ணாது – எதிர்மறை வினையெச்சம்.

3. அறிவுடைமை*

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும் உள்ளழிக்க லாகா அரண்.	1
சென்ற இடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.	2
எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.	3
எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.	4
உலகந் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலுங் கூம்பலு மில்ல தறிவு.	5
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ டவ்வ துறைவ தறிவு.	6
அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார் அஃதறி கல்லா தவர்.	7
அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவ தஞ்சல் அறிவார் தொழில்.	8
எதிரதாக்க காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை அதிர வருவதோர் நோய்.	9
அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார் என்னுடைய ரேனு மிலர்.	10

அருஞ்சொற்பொருள்

அறிவுடைமை: (கல்வி கேள்விகளினாய அறிவோடு உண்மை அறிவுடையனாதல்)

- குறள் 1 இதனால் அறிவின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.
- குறள் 2,3,4,5,6 இவ்வைந்து பாட்டாலும் அறிவின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.
- குறள் 7,8 இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அறிவுடையாரது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.
- குறள் 9 இதனால் அறிவுடையார்க்குத் துன்பம் இன்மை கூறப்பட்டது.
- குறள் 10 இதனால் அறிவுடையாரது உடைமையும் ஏனையாரது இன்மையும் கூறப்பட்டன.

1. அற்றம் = அழிவு; இறுதி; செறுவார்க்கு = பகைவார்க்கு; அரண் = கோட்டை.
2. ஓரீஇ = நீக்கி; உய்ப்பது = செலுத்துவது; விடா - விடாமல்.
3. மெய்ப்பொருள் = உண்மைப்பொருள்; காண்பது = (காணுதல்) காணவல்லது அறிவு.
4. எண்பொருளவாக = எளியபொருள் ஆமாறு; நுண்பொருள் = நுட்பமான பொருள்; செலச் சொல்லி = மனங்கொள்ளச் சொல்லி.
5. தழீஇயது = நட்பாக்குவது; ஒட்பம் = அறிவுடைமை; கூம்பல் = குவிதல், முகம் வாடுதல்; மலர்தல் = விரிதல், முகம் மலர்தல்.
6. உறைவது = ஒழுகுவது.
7. ஆவது - பின்னர் வரக்கூடியது; அறிகல்லாதவர் - அறியமாட்டாதார்.
8. பேதைமை = அறிவுஇன்மை; அறிவார் = அறிவுடையவர்; அஞ்சல் = எண்ணிப் பார்த்து அதனைச் செய்யாது விடுதல். செய்யப் பயப்படுதல் (ஒன்றனைச் செய்யப் பயப்படுதலை அஞ்சல் என்பார்).
9. எதிரது = எதிர்காலத்தில் நேரக்கூடியது; அதிர = நடுங்குபடி; நோய் = துன்பம்,
10. என்னுடையரேனும் = எல்லாம் உடையராயினும்; இலர் = இல்லாதவர்;

இலக்கணம்

1. அற்றம் - தொழிற்பெயர்; அழிக்கலாகா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.
2. ஓரீஇ - சொல்லிசை அளபெடை; உய்ப்பது - வினையாலணையும் பெயர்; சென்ற இடத்தால் - உருபு மயக்கம் (ஏழன் உருபு நிற்க வேண்டிய இடத்தில் மூன்றன் உருபு நின்றது).
3. யார் யார் - அடுக்குத்தொடர்.
4. எண்பொருள், நுண்பொருள் - பண்புத்தொகைகள்; செல - வினையெச்சம்.
5. தழீஇ - சொல்லிசையளபெடை; மலர்தல், கூம்பல் - தொழிற்பெயர்கள்; மலர்தலும் கூம்பலும் - எண்ணும்மை
6. எவ்வதுறைவது - வினையாலணையும் பெயர்; அவ்வதுறைவது - தொழிற்பெயர்.

7. அறிகல்லாதவர் – வினையாலணையும் பெயர்.
8. அஞ்சுவது – வினையாலணையும் பெயர்; அஞ்சாமை – எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்; அஞ்சல் – தொழிற்பெயர்; அறிவார்தொழில் – ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை.
9. அதிர – வினையெச்சம்.
10. உடையார், இலர் – குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள்;

4. வினைத்திட்டம்

வினைத்திட்டம் என்ப தொருவன் மனத்திட்டம் மற்றைய எல்லாம் பிற.	1
ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.	2
கடைக் கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின் எற்றா விழுமந் தரும்.	3
சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல்.	4
வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கண் ஊறெய்தி உள்ளப் படும்.	5
எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார் திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.	6
உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க் கச்சாணி யன்னார் உடைத்து.	7
கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது தூக்கங் கடிந்து செயல்.	8
துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி இன்பம் பயக்கும் வினை.	9
எனைத்திட்ட மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம் வேண்டாரை வேண்டா துலகு.	10

அருஞ்சொற்பொருள்

வினைத்திட்டம் : அறமும் புகழும் பயக்கும் தூய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய் மனத்திண்மை

- குறள் 1 இதனால் வினைத்திட்டமாவது இன்னது என்பது கூறப்பட்டது.
- குறள் 2, 3 இவை இரண்டும் பாட்டாலும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது.
- குறள் 4 இதனால் அதன் அருமை கூறப்பட்டது.
- குறள் 5 இதனால் அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.
- குறள் 6 இதனால் அஃதுடையார் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.
- குறள் 7 இதனால் அவரை அறியுமாறு கூறப்பட்டது.
- குறள் 8,9 இவையிரண்டு பாட்டாலும் அவர் வினை செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.
- குறள் 10 இதனால் வினைத்திட்டமில்லதாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

1. திட்டம் = வலிமை; மற்றவை = ஒழிந்தவை; பிற = திண்மையென்று சொல்லப்படா; வினைத்திட்டம் – செயல் செய்வதற்கான மனவலிமை;
2. ஊறு = பழுதுபடும் வினை; ஓரால் = செய்யாமை; ஒல்காமை = தளராமை; ஆறு = நெறி; கோள் = துணிபு;
3. கடை = இறுதியில்; கொட்க = புலப்படும்படி; எற்றா = நீங்காத; விழுமம் = துன்பம்; இடைக்கொட்கின் = இடையே வெளிப்படுமாயின்;
4. செயல் = செய்தல்;
5. வீறு = சிறப்பு; எய்தி = பெற்று; மாண்டார் = மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சர்; உள்ளப்படும் = நன்கு மதிக்கப்படும்; ஊறு எய்தி = நல்ல விளைவை எய்து வித்தலால்.
6. எண்ணிய = எண்ணப்பட்டவை; எய்துப = அடைவர்; திண்ணியர் = வலியர்;
7. உருவுகண்டு = வடிவின் சிறுமை நோக்கி; எள்ளாமை = இகழாதிருத்தல்;
8. கலங்காது = மனந்தெளிந்து; கண்டவினை = துணிந்த வினையிடத்து; துளங்காது = சோம்பலின்றி; தூக்கம் = நீட்டித்தல்; கழிந்து = ஒழிந்து; செயல் = செய்க.
9. உறவரின் = மிகுந்து வருமாயினும்; துணிவாற்றி = துணியை நெறியாகக் கொண்டு; செய்க = செய்யவேண்டும்; பயக்கும் = உண்டாக்கும்.
10. வேண்டாரை = கொள்ளாத அமைச்சரை; வேண்டாது = விரும்பாது; உலகு வேண்டாது = உயர்ந்தோர் நன்கு மதியார்.

இலக்கணம்

வினைத்திட்டம் – நான்காம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை; ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை.

1. மனத்திட்டம் – ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகை; பிற – பலவின்பால் வினைமுற்றாய் வந்துள்ளது.
2. ஆய்ந்தவர் – வினையாலணையும் பெயர்; ஓரால், ஒல்காமை – தொழிற்பெயர்கள்; கோள் – முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.
3. எற்றா – ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; கொட்க – செயவென்னெச்சம் (கொட்கு – பகுதி)
4. சொல்லுதல் – தொழிற்பெயர்; யார்க்கும் – முற்றும்மை; எளிய – குறிப்பு வினைமுற்று; செயல் – தொழிற்பெயர்; சொல்லிய = பெயரெச்சம்.
5. எய்தி – வினையெச்சம்; மாண்டார் – வினையாலணையும் பெயர்; உள்ளப்படும் – செய்யும் எனும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று.
6. எண்ணிய – வினையாலணையும் பெயர்; எய்துப – பலர்பால் வினைமுற்று; எண்ணியாங்கு = எண்ணியவாங்கு என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்;
7. கண்டு – வினையெச்சம்; எள்ளாமை – தொழிற்பெயர்; உடைத்து – குறிப்பு வினைமுற்று; பெருந்தேர் – பண்புத்தொகை;
8. கலங்காது, துளங்காது, கடிந்து – வினையெச்சங்கள்; தூக்கம் – தொழிற்பெயர்.
9. செய்க – வியங்கோள் வினைமுற்று.
10. வேண்டாரை – வினையாலணையும் பெயர்; உலகு – இடவாகுபெயர்.

பயிற்சி

I. சிறுவினா:

1. திருக்குறளுக்கு வழங்கும் வேறுபெயர்கள் சிலவற்றை எழுதுக.
2. திருவள்ளுவருக்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள் சிலவற்றைக் கூறுக.
3. திருவள்ளுவர் காலம் குறித்து எழுதுக.
4. வையகமும் வானகமும் ஒப்பாகா – எதற்கு ?
5. நில உலகத்தை விட மிகப்பெரியது எது ?
6. கடலின் பெரியது எது ?
7. மறவற்க எனவும் துறவற்க எனவும் திருவள்ளுவர் எவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார் ?
8. செய்ந்நன்றி மறத்தலின் கொடுமையைக் கூறுக.
9. எதனை மறத்தல் எதனினும் நன்று ?
10. வன்மையுள் வன்மை எது ?

திருக்குறளின் பெருமை கேளீர்!

தினையளவு போதாச் சிறுபுல் நீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தால்

– கபிலர்

வள்ளுவரும் தம் குறள் பாவடியால் வையத்தார்
உள்ளுவதெல்லாம் அளந்தார் ஓர்ந்து

– பரணர்

உள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ளம் உருக்குமே
வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு

– மாங்குடி மருதனார்

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே – முப்பாலின்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்செய் திருக்குறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

– தேனிக் குடி கீரனார்

புத்தகம் நூறு புரட்டிக் களைப்புற்றுச்
சித்தம் கலங்கித் திகைப்பதேன் – வித்தகன்
தெய்வப் புலவர் திருவள் ளுவர்சொன்ன
பொய்யில் மொழிஇருக்கும் போது

செந்தமிழ்ச் செல்வத் திருக்குறளை நெஞ்சமே
சிந்தனை செய்வாய் தினம்

நீதித்திருக்குறளை நெஞ்சாரத் தம் வாழ்வில்
ஓதித்தொழுது எழுக ஓர்ந்து

– கவிமணி

II. அறஇலக்கியம் திருக்குறள்

திருக்குறள் உலகம் போற்றும் பெருநூல். எந்நாட்டினரும், எக்கொள்கையினரும் விரும்பும் அறிவுக் களஞ்சியம். தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டினையும், வாழ்க்கை நெறியையும் காட்டும் விளக்கு. திருக்குறளின் அருமை பெருமைகளைப் போற்றுவதாகத் திருவள்ளுவமாலை எனும் செய்யுள் தொகுப்பு உள்ளது.

*“பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ? பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர் செய் நூலாமோ?”*

என்று திருவள்ளுவமாலை போற்றுகிறது.

*“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”*

என்று பாரதியாரும் இந்நூலைப் பற்றி வியந்து கூறியிருத்தலின் இதன் பெருமை இத்துணைத்தென அளவிடற் கருமையானது எனத் தெரிகிறது.

இந்நூல் பலர்க்கும் பலவகையாகப் பயன்படும் சிறப்பு வாய்ந்தது. உலகிற் காணும் பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட பைபிளுக்கு அடுத்த நூலாக விளங்குவது இந்நூலே. இதன் பெருமையை உணர்ந்த வீரமாமுனிவர் இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். தமிழிலக்கியத்தின்பால் டாக்டர் ஜி.யூ.போப் போன்றவர்கள் ஈடுபாடுகொண்டமைக்குத் திருக்குறள் ஒரு இன்றியமையாக் காரணமெனலாம்.

திருக்குறள் என்னும் ஒப்புயர்வற்ற நூலை யாத்த புலவரின் வரலாறு அறியப்படாமல் இருந்துள்ளது. எனினும் இவர் பிறந்த ஆண்டு கி.மு. 31 எனக் கொண்டு தி.பி. ஆண்டு கணக்கிடப்படுகிறது.

திருவள்ளுவர் 1. நாயனார், 2. தேவர், 3. தெய்வப்புலவர், 4. நான்முகனார், 5. மாதானுபங்கி 6. செந்நாப்போதார், 7. பெருநாவலர், 8. புலவர், 9. பொய்யில் புலவர் முதலிய பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறார்.

1. முப்பானூல், 2. உத்தரவேதம், 3. தெய்வநூல், 4. திருவள்ளுவம், 5. பொய்யாமொழி, 6. வாயுறை வாழ்த்து, 7. தமிழ்மறை, 8. பொதுமறை, 9. உலகப்பொதுமறை, 10. முதுமொழி ஆகிய பெயர்கள் திருக்குறளுக்கு உண்டு.

திருக்குறள், அறத்தினை உணரத் தலைப்படுவார்க்கு ஒரு பேரறநூல்; அரசியலை அறிய விரும்புவோர்க்கு கோர் அரசியல் நூல்; ஞானத்தை விரும்புவார்க்கு ஒரு ஞான நூல்; கவிச்சுவை விரும்புவார்கொரு காவியம்; காமச்சுவை விரும்புவார்கொரு காமநூல்; பேரின்பம் விரும்புவார்கொரு பேரின்ப நூல். வாழ்க்கையின் நெறியறிய விரும்புவார்கொரு வாழ்க்கை வழிகாட்டி நூல். இவ்வாறெல்லாம் விளங்கி அனைவர்க்கும் பயன் தந்து கொண்டே இருக்கிறது இந்நூல்.

இந்நூல் பால், இயல், அதிகாரம் எனும் பகுப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு அமைகிறது.

பால்	இயல்	அதிகாரம்
அறம்	பாயிரம்	4
	இல்லறம்	20 38
	துறவறம்	13
	ஊழ்	1
	பொருள்	அரசு
பொருள்	அங்கம்	32 70
	ஒழிபு	13
	காமம்	களவு
காமம்	கற்பு	18 25
		<u>133</u>

அதிகாரத்திற்கு 10 என 1330 குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்டது திருக்குறள்.

அறத்துப்பாலும் பொருட்பாலும் ஆசிரியர் கூற்றாக உள. காமத்துப்பால் ஆசிரியர் கூற்றாக இல்லாமல் அகப்பொருள் மாந்தர் கூற்றாக அமைந்துள்ளது.

ஒழுக்கமுடைமை

1. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப் படும்.
2. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம்; தெரிந்தோம்பித் தேரினும் அஃதே துணை.

3. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
4. மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்.
5. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன் நிலை ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு.
6. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக் கறிந்து.
7. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி.
8. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்.
9. ஒழுக்கம் உடையவர்க் கொல்லாவே தீய வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல்.
10. உலகத்தோ டொட்ட ஒழுகல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிலா தார்.

செய்யுள் பகுப்பு முறை

ஒழுக்கத்தின் சிறப்பு	-	1-2
ஒழுக்கம் உள்ளாரிடம் காணப்படுங்குணமும்		
இல்லாரிடம் காணப்படுங்குற்றமும்	-	3-7
ஒழுக்கத்தின் தன்மை	-	8
சொல்லானும் செயலானும் வரும் ஒழுக்கம்	-	9-10

சொற்பொருள் விளக்கம்

அழுக்காறு	-	பொறாமை
ஆக்கம்	-	செல்வம்
இழுக்கம்	-	ஒழுக்கம் தவறுதல்
உரம்	-	வலிமை, உரவோர் - வலிமையுடையவர்
உலகம்(ஆகுபெயர்)	-	இஃது இடவாகுபெயர். இவ்வுலகில் வாழும் மக்களைக் குறிக்கிறது. உலக மக்களிலும் உயர்ந்தோரை இங்குக் குறிப்பதால் இருமடி ஆகுபெயர்.
ஏதம்	-	குற்றம்
ஒல்லா	-	இயலா
ஒழுகு	-	பழகு, ('ஒழுகல்' - தொழிற்பெயர்)

ஒல்குதல்	-	சுருங்குதல், குறைதல்
ஒத்து	-	மறை
தேர்	-	ஆராய்ந்து தெளிந்து அறிதல்
பரிந்து ஒம்பி	-	கவலையோடு ஆராய்ந்து பாதுகாத்து
பிறப்பொழுக்கம்	-	நற்குடிப் பிறப்பு
விழுப்பம்	-	மேன்மை
வழுக்கி	-	மறந்து (அ) தவறி

பொருள் விளக்கம்

1. ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினைத் தருதலான், அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் மேலாகப் பாதுகாக்கப்படும்.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின் பொதுப்படக் கூறினார். உயிர் எல்லாப் பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம் போல விழுப்பந்தாராமையின் 'உயிரினும் ஒம்பப்படும்' என்றார்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பந்தருதல்”

‘ஒழுக்கினும் குலத்தினும் விழுப்ப மிக்கமை’

என்பன பெருங்கதை ஆசிரியர் தரும் அறிவுரைகள்.

“அழியா வொழுக்கத்தின் மிக்கதூஉம் இல்லை

பழியாமல் வாழுந் திறம்”

என்பது அறநெறிச் சாரம்.

(1)

2. ஒழுக்கத்தை வருந்தியாவது போற்றிக் காக்க வேண்டும். ஆராய்ந்து தெளிந்தாலும் அவ்வொழுக்கமே வாழ்க்கையின் உறுதுணையாகும். (2)

3. உயர்ந்த குடிப்பிறப்பின் தன்மை ஒழுக்கம் உடையவராக வாழ்வதே; இழிந்த குடிப்பிறப்பின் தன்மை ஒழுக்கம் தவறி நடத்தலேயாம்.

“குலம்சு ரக்கும் ஒழுக்கம் குடிக்கெலாம்”

என்பது கம்பராமாயணச் செய்யுளடி.

(3)

4. கற்ற வேதத்தினை மறந்தாலும், அவ்வருணங் கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக் கொள்ள முடியும்; ஆனால் ஒருவர் ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறி விடுவாரேயானால் மீண்டும் அவர் நற்குடிப்பிறப்பு உடையவராக ஏற்றுக்கொள்ளார் அறவோர். (4)

“வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் வழக்கத்துப்

புரிநூல் மார்பர் உறைபதி” (சிலம்பு, 13: 38-9)

எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனாம் ஆகலின், மறக்கலாகா தென்னும் கருத்தான்
'மறப்பினு' மென்றார். சிறப்புடைய வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது
அனைவருக்கும் கொள்ளப்படும்)

5. பொறாமை உடையவனிடத்தில் செல்வம் இல்லாமல் ஒழிந்து
போவதுபோல ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடத்தில் உயர்வு இல்லாமல் போய் விடும்.

(5)

6. ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறினால் தமக்குக் குற்றம் வருமென்றறிந்து
அறிவுடையோர், அவ்வொழுக்கத்திலிருந்து தவறாமல் தம்மைக் காத்துக் கொள்வர்.

(6)

7. எல்லாரும் ஒழுக்கத்தினால் மேன்மையை அடைவர். அவ்வொழுக்கத்-
திலிருந்து தவறுவதால் அடையத்தகாத பெரும் பழியை எய்துவர்.

“இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவில்லை இல்லை

ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயர்வு” - பழமொழி 64

(7)

8. ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையிலும்
இன்பம் பயக்கும். தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையிலுந் துன்பம்
பயக்கும்.

(8)

'நன்றிக்கு வித்தாகு' மென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக்
காரணமாதலும், 'இடும்பைதரு' மென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பம் தருதலும்
கூறப்பட்டுள்ளன.

ஒழுக்கம் ஒன்று வளர்வதற்கு உரியதாகிறது. ஆனால் ஒழுக்கமின்மை,
ஒன்றைத் தருவதற்கு உரியதாகிறது. வளர்க்கப்படுவது நன்மை; தரப்படுவது
துன்பம்.

9. மறந்தும் தீய சொற்களைத் தம் வாயாற் சொல்லுந் தொழில்கள்
ஒழுக்கமுடையவர்க்கு இயலா.

“ஆக்கம் அழியினும் அல்லவை கூறாத

தோச்சியில் தோவினிய தில்” - இனியவை நாற்பது 29.

தீயசொற்களாவன : பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய் முதலியன

(9)

10. உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுக்குதலைக் கல்லாதவர்; பல நூல்களையும்
கற்றாராயினும் அறிவிலா தவர்களேயாவர்.

உலகத்தோடு ஓட்ட ஒழுகல்

“பயனும் பண்பும் பாடறிந் தொழுகலும்”

- நற். 160-2.

“குலந்தவங் கல்வி குடிமைமூப் பைந்தும்

விலங்காமல் எய்தியக் கண்ணும் - நலஞ்சான்ற

மையறு தொல்சீர் உலகம் அறியாமை

செய்யிலாப்பாற் சோற்றின் நேர்”

- நாலடியார். 333

'உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகுத' லாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகிய வழியில் ஒழுகுதல். அறநூல் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதன ஒழித்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான், அவையும் அடங்க, 'உலகத்தோ டொட்ட' வென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின், அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் 'பலகற்றும் அறிவிலாதா' ரென்றுங் கூறினார். (10)

சொல்வன்மை

1. நாநலம் என்னும் நலனுடைமை; அந்நலம் யாநலத் துள்ளதாஉம் அன்று.
2. ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலாற் காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு
3. கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.
4. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை; அறனும் பொருளும் அதனினூஉங் சில்.
5. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து.
6. வேட்பத்தாம் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடல் மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.
7. சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.
8. விரைந்து தொழில்செட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
9. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.
10. இணருழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்ற(து) உணர விரித்துரையா தார்.

செய்யுள் பகுப்பு முறை

நாநலத்தால் வரும் நன்மை	-	1-2
சொல்லினது இலக்கணம்	-	3
சொற்களைச் சொல்லும் முறை	-	4,5,6
சொற்களைச் சொல்ல வல்லாரது சிறப்பு	-	7-8
சொற்களை முறையாகச் சொல்லாரது இழிபு	-	9-10

சொற்பொருள் விளக்கம்

இகல்	-	பகை, கருத்து வேறுபாடு
இணர்	-	பூங்கொத்து
இனிதாதல்	-	கேட்டார்க்கு இன்பம் பயத்தல்
உள்ளதூஉம் (இ-அ)	-	உள்ளது எனும் சொல் 'உள்ளதூஉம்' என அளபெடுத்துள்ளது. இனிய ஓசை நோக்கி அளபெடுத்துள்ளதால் இது இன்னிசையளபெடை ஆகும்.
ஊழ்த்தல்	-	மலர்தல்
ஓம்பல்	-	காத்துக் கொள்க என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது; அல் ஈற்று வியங்கோள் வினைமுற்று
காத்தோம்பல்	-	போற்றிக் காத்தல்
காமுறுதல்	-	விரும்புதல்
கேட்டார்	-	நண்பர்
கேடு	-	அழிவு
கேளார்	-	பகைவர்
கோள்	-	கொள்கை (கொள் - கோள்), முதல்நிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்
சொல்லவல்லன்	-	பேச்சுவன்மை வாய்ந்தவன்
சொல்வன்மை	-	பிறர் உள்ளங்களைக் கவரும் வகையில் பேசுந்தன்மை
சோர்விலன்	-	குற்றமற்ற சொற்களைப் பேசக் கூடியவன்
சோர்வு	-	குற்றம்; தொழிற்பெயர்
ஞாலம்	-	உலகம்
திறன்	-	பிறப்பு - கல்வி - ஒழுக்கம் - செல்வம் - உருவம் - பருவம் என்பனவற்றான் வரும் தகுதி வேறுபாடு
தேற்றாதவர்	-	தெளியாதவர்
நாநலம் என்னும் நலன்	-	பேச்சுவன்மை என்னுஞ் செல்வம்
நாறா	-	மணக்காத
நிரல்	-	வரி
பிணித்தல்	-	சேர்த்தல்; நண்பராகச் செய்தல்
மாட்சி	-	பெருமை

பொருள் விளக்கம்

1. நாவின் நன்மை என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் சொல்லாட்சித் திறனைப் பெற்றிருத்தல் யாவர்க்கும் இன்றியமையாதது. அத்திறமை எல்லா நன்மைகளுக்கும் மேம்பட்ட சிறப்பினையுடையது.

சொல் நயம்

“மயிர்வனப்பும் கண்கவரும் மார்பின் வனப்பும்
உயிர்வனப்பும் காதின் வனப்பும் - செயிர்தீர்ந்த
பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல நூற்கியைந்த
சொல்லின் வனப்பே வனப்பு.” - சிறுபஞ்ச. 36.

“எத்துணைய வாயினுங் கல்வி யிடமறிந்து
உய்த்துணர் வில்லெனில் இல்லாகும்” - உய்த்துணர்ந்தும்
சொல்வன்மை யின்றெனின் என்னாகும் அஃதுண்டேற்
பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து. - நீதிநெறி விளக்கம் (5)

2. நற்சொல்லால் செல்வமும், தீய சொல்லால் கேடும் வரும். ஆதலால் ஒருவர் தம் சொல்லில் தவறு நேராமல் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆக்கத்திற்குக் காரணமாக நற்சொல்லையும், கேட்டிற்குக் காரணமான தீச் சொல்லையும் சொல்லாத தன்மை பற்றி ‘அதனா’லென்றார்.

“சொல்லுங்கால் சோர்வின்றிச் சொல்லுதல் மாண்பினிதே”
- இனியவை . 35

சொற்சோர் வுடைமையின் எச்சோர்வும் அறிப. - முதுமொழி - 2:8
‘சொற் சோர்வு பதேல்’ - ஆத்திசூடி (2)

3. சொல்லும் போது உடனிருந்து கேட்டவர்தம் உள்ளத்தைக் கவர்வதோடு, அவ்வாறு கேட்க இயலாதவரையும் கேட்க விரும்பும்படி சொல்வதே சொல்வன்மை ஆகும்.

சொல் கேட்டார்ப் பிணித்தல்,
‘கேட்டார்க்கு இனிய வாய்ச் சொல்லானேன்’ - தகடூர் யாத்திரை

கேளாரும் வேட்ப மொழிதல்

“செறுநரும் விழையும் செயிர்தீர் காட்சி” - அகம். 66-3 (3)

4. கேட்போர், திறனறிந்து சொல்லைச் சொல்லுக. அதைவிட அறனும் பொருளும் தருவன வேறொன்றுமில்லை. (4)

அத்திறன்களாவன : குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவ மென்பனவற்றால் வருந்தகுதி வேறுபாடுகள்.

5. தாம் சொல்லக் கருதிய சொல்லை, வேறொருவருடைய சொல் வெல்ல முடியாத தன்மையை அறிந்து சொல்லுதல் வேண்டும். (5)

6. தாம் ஒன்றைச் சொல்லும் போது பிறர் விரும்பி அதை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு சொல்லிப் பிறர் சொல்லும் போது அச்சொல்லின் பயனை மட்டும் தெரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்விதம் நடத்தலே குற்றமற்ற பேச்சுச் சிறப்பினை உடையவர்தம் கொள்கையாகும்.

இக்குறள் பாவின் கருத்தைக்

‘கேட்பாரை நாடிக் கிளக்கப் படும்பொருட்கண்

வேட்கை அறிந்துரைப்பார் வித்தகர்’ (பழமொழி - 4)

எனும் பழமொழி நானூற்றுச் செய்யுள் கொண்டுள்ளது. (6)

7. தானெண்ணிய கருத்துகளைப் பிறர் கேட்கும்படி சொல்ல வல்லவனாய், அவ்வாறு கூறுவதில் பிழைபடாதவனாய், அறிஞர் அவைக்கு அஞ்சாதவனாய் உள்ளவனை, மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவர்க்கும் அரிது. (7)

8. சொல்லப்படுங் கருத்துகளை நிரல்படக் கோத்து இனிதாகச் சொல்ல வல்லாரைப் பெற்றால், உலகம் விரைந்து அவருடைய ஏவலைக் கேட்டு நடக்கும். (8)

9. குற்றமற்றவையாகிய சில சொற்களைச் சொல்லத் தெரியாதவர் உண்மையாகவே பல சொற்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க விரும்புவர்.

“சில்லெழுத்தி னானே பொருளடங்கக் காலத்தால்

சொல்லுக செவ்வி அறிந்து” - ஆசார. 76

என்பது ஆசாரக்கோவை. (9)

10. தாம் கற்று வைத்த நூலைப் பிறரறியும் வண்ணம் விரித்துரைக்க மாட்டாதவர், கொத்தாக அழகு பெற மலர்ந்திருந்த போதிலும் மணம் கமழாத மலரைப் போன்றவர். (10)

பிரிவாற்றாமை

1. செல்லாமை யுண்டேல் எனக்குரை; மற்றுநின் வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை
2. இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல்; பிரிவஞ்சும் புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு
3. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும் பிரிவோர் இடத்துண்மை யான்
4. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல் தேறியார்க் குண்டோ தவறு?

5. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல்; மற்றவர் நீங்கின் அரிதால் புணர்வு
6. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் அரிதவர் நல்குவர் என்னும் நசை
7. துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொன் முன்கை இறைஇறவா நின்ற வளை
8. இன்னாதி னன்இல்ஊர் வாழ்தல்; அதனினும் இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு
9. தொடிற்சுடி அல்லது காமநோய் போல விடிற்சுடல் ஆற்றுமோதீ
10. அரிதாற்றி அல்லநோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப் பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்

செய்யுட் பகுப்பு முறை

தான் பிரிவதாகச் சொன்ன தலைமகனிடம் தோழி கூறுதல்	-	1
தலைமகன் பிரிவினைத் தலைமகள் குறிப்பால் அறிந்து, தோழிக்குக் கூறுதல்	-	2, 3, 4, 5
தலைமகன் பிரிவினைப் பற்றித் தோழி தலைமகளுக்குக் கூறும் போது, தலைமகள் மறுத்துக் கூறுதல்.	-	6,7,8
தலைவன் பிரிந்த போது, அவளுக்கு ஆறுதல் கூறும் தோழிக்குத் தலைவி கூறுதல்	-	9,10
இன்ன இல்ஊர்	-	நம்மவர் இல்லாத ஓர் அயலூர்
நசை	-	விருப்பம்
நல்குவர்	-	அருளுவர்
நீப்பின்	-	பிரிவாராயின்
பார்வல்	-	பார்வை
புன்கண்	-	துன்பம்
வல்வரவு	-	விரைந்த வருகை

பொருள் விளக்கம்

1. இக்குறள், தலைமகனுக்குத் தோழி கூறுவதாக அமைகிறது. தலைவனே, நீ எம்மைப் பிரியாதிருப்பாய் எனின் அதனை எனக்குச் சொல். நான் சென்று விரைவில் வருவேன் எனச் சொல்லுவாயாயின், அதனை நீ வரும்போது உயிரோடு இருப்பவருக்குச் சொல்

‘வாழ்வார்க்கு உரை’ என்றதனால், தலைவன் பிரிந்தால் தலைவி உயிர் தரியாள் எனக் குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டது.

இச்செய்யுள் தொல்காப்பியப் பொருள் அதிகாரத்தின் நூற்பா 222க்கு விளக்க மேற்கோளாக விளங்குகிறது.

“வருத்த மிகுதி சுட்டுங் காலை
உரித்தென, மொழிப வாழ்க்கையுள் இரக்கம்”

என்பது அந்நூற்பா.

“என்னோடு சொல்லுக சொல்லாமை உண்டெனி னீரமதி

... ..
பொன்னோடு சொல்லுக நீநின் செலவைப் பொருள்நினைத்து”

எனத் திருவெங்கைக் கோவைத் தலைவி, தலைவனைப் பிரியமாட்டாது கூறுவதை நோக்குக.

தன்பதியின் செல்கையினால் தாவினதி யாயினாள்
என்பர் கவுசி இரங்கேசா - அன்பரே

எனத் தோழியின் கூற்றாக இரங்கேச வெண்பா கூறி இக்குறள் கொண்ட செய்யுள் பொருளை நிறைவு செய்கிறது.

இக்குறளில் தலைவனின் எண்ணமும் அவன் பிரிந்தால் ஏற்படும் விளைவும் கூறப்படுகின்றன. (1)

2. இக்குறளும் இதனைத் தொடரும் பிற மூன்று குறள்களும் தலைவன் பிரிவானோ என எண்ணும் தலைவியின் கூற்றாகும்.

அவர் பார்வை எனக்கு இன்பம் தருவதாக உள்ளது. ஆனால் என் உடனிருக்கும் போது, பிரிவாரோ எனும் எண்ணம் வந்து அப்பார்வை எனக்குத் துன்பத்தைத் தருகிறது.

தலைவியின் மென்மை உள்ளமும் அவள் தலைவன்பால் கொண்டிருக்கும் அன்பும் இக்குறளால் உணர்த்தப்படுகின்றன.

தலைவனின் பார்வை ஆகிய செயல் ஒன்றுதான். ஆனால் அது தலைவியின் எண்ணப் போக்கால் ‘இன்கண்’ ஆகவும் ‘புன்கண்’ ஆகவும் (விளைவு) தோன்றுகிறது. (இன்கண் - இன்பப் பார்வை; புன்கண் - துன்பப் பார்வை)

கற்புக் காலத்தில் தலைவி கூற்று நிகழும் இடங்களாகத் தொல்காப்பியம் பலவற்றைக் குறிக்கிறது. அவற்றுள் ஒன்று ‘இன்பமும் இடும்பையும் ஆகிய இடத்து’ (தொல்காப்பியம், பொருள் 145) என்பதாகும். இவ்விலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக அமைவது இக்குறள். (2)

3. இக்குறளின் பொருளைக் கீழ்க்காணுமாறு இயைத்துக் காண வேண்டும்.
அறிவு (அறிதல்) உடையார் கண்ணும்
பிரிவு ஓரிடத்து உண்மையான், (அவர் கூறும்)
தேற்றம் (ஆறுதல்) அரிது

அதாவது,

என்னைப் பிரியும் நிலை ஏற்படும் என அவர் அறிவார். இருப்பினும் அவர் எனக்கு ஆறுதல்மொழி கூறுகிறார். எனவே அவர் கூறும் கருணை மொழி ஏற்க இயலாததாய் (அரிதாக) உள்ளது.

இக்குறள் கொண்டுள்ள கருத்தினை,

*அஞ்சவல் வாழி தோழி சென்றவர்
நெஞ்சணத் தெளிந்த நம்வயின்
வஞ்சஞ் செய்தல் வல்லின வாரே*

எனும் செய்யுளும் கொண்டுள்ளது. இச்செய்யுள் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணரால் காட்டப்படுகிறது. (3)

4. தோழியே, களவுக் காலத்தில் 'உன்னைப் பிரியேன்' எனக் கருணை மொழி கூறியவர் எம் தலைவர். அவர் இன்று பிரிந்து செல்கிறார். அவர் அன்று சொன்ன சொல்லை நம்பித் தெளிவடைந்தோர் மீது தவறு உண்டோ? இல்லை.

தலைவி தன்னைப் படர்க்கையில் தேறியோர் எனக் குறிக்கிறாள்.

அஞ்சல் - அஞ்சாதிருக்க. அல் ஈற்று எதிர்மறை வினைமுற்று.

'பிரியேன் என்ற தலைவன் இன்று பிரிய எண்ணுகிறான். அவன் அன்று (களவுக் காலத்தில்) சொன்ன சொல்லை நான் முழுமையாக நம்பினேன். என் மீது தவறு இல்லை' எனத் தலைவி கூறுவது அவளுடைய களங்கமற்ற அன்பை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

*இக்குறளை, முதுமொழி மேல் வைப்பு
"குறறுவு செய்திறைவர் தோழர் பிரிவறிந்த
கோல்வளையார் கூறுவது தோழிக்குச் - சால"*

என உரைத்து மேற்கோள்படுத்துகிறது.

5. "என் உயிரைக் காக்க வேண்டுமாயின் அவர் என்னை நீங்கிச் செல்வதைத் தவிர்ப்பாராக. அவர் நீங்கினால் மீண்டும் அவரோடு சேருதல் இயலாதாகும்"

இது தலைவியின் கூற்று. இதனைத் தோழி தலைவனுக்கு உரைத்ததோடு (குறள்) ஒப்பு நோக்குக. தோழி தலைவிக்குக் கூறியவாரே, தலைவியின் எண்ணம் உள்ளது.

இக்குறளில் 'ஓம்பு' எனும் சொல், இரண்டு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வெவ்வேறு பொருளில் உள்ளது. ஓம்புதல் என்பதற்குக் காத்தல், தவிர்த்தல் என இரு பொருள்கள் உள். (5)

6. அடுத்து வரும் மூன்று குறள்களும், தலைமகனின் பிரிவினைத் தலைமகளுக்குத் தோழி உரைக்கும் போது அவளிடம் தலைவி கூறுவதாக அமைவனவாகும்.

“எம் தலைவர் தாம் பிரிந்து செல்வதை நம்மிடம் சொல்லும் அளவிற்குக் கொடுமை உடையவராயிருப்பின் அத்தகையோர் திரும்பி வந்து அன்பு காட்டுவார் என்று ஆசைப்படுதல் பயனற்றதாகும்”

முந்தைய குறள், தலைவி தான் கொண்டுள்ள உணர்வினைத் தெரிவிப்பதாக உள்ளது. இக்குறள், தலைவனின் எண்ணத்தை எதிர் மறுப்பதாக உள்ளது. இக்குறளை இலக்கண நூலாகிய வீரசோழியம் எதிர்மறுத்தல் என்னும் தந்திர உத்திக்கு மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளது. (6)

7. “எம் தலைவன் பிரியலுற்றதை என் கையிலிருக்கின்ற வளையல்கள், கழன்று தெரிவிக்கின்றன. நீ தோழி அதனை (தலைவன் பிரிவினை)க் கூறவும் வேண்டுமோ?

தோழி, தலைவியைத் தேற்றுதற்காக, அவன் பிரியான் எனப் பொய்யுரைத்தாள். ஆனால் தலைவி அவள் மொழிகளை நம்பவில்லை. தான் தலைவன் பிரிவை அறிந்திருப்பதைத் தன் உடல் மெலிவே காட்டுவதாகக் கூறுகிறாள். தலைவி, தலைவன் பற்றித் தெளிந்தமை இங்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

இக்குறள் தோழியைப் புலந்து கூறியதாகவும் கொள்ளத்தக்கது.

“துறைநனி ஊரனை உள்ளிஎன்
இறையேர் எல்வளை நெகிழ்போ டும்மே”

என்னும் ஐங்குறு நூற்றுச் செய்யுள் வரிகளும்,

அறைபறை யானை அலங்குதார்க் கிள்ளி
முறைசெயும் என்பரால் தோழி - இறையிறந்த
அங்கோ லணிவளையே சொல்லாதோ மற்றவன்
செங்கோன்மை செந்நின்ற வாறு

எனும் முத்தொள்ளாயிர வெண்பாவும், இக்குறள் கருத்தைக் கொண்டுள்ளன.

8. இக்குறளின் பொருளை,
இனன் (இனம்) இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னா அதனினும்
இனியார்ப் பிரிவு இன்னாது
என இயைத்துக் காண வேண்டும்.

நம், குறிப்பறியாத இனத்தவர் உள்ளோர் ஊரில் வாழ்தல் துன்பம் பயப்பதாகும். அதனினும் துன்பம் பயப்பது, நம் மனங்கவர்ந்த தலைவரைப் பிரிந்து வாழ்தல்.

நம் இனம் எனத் தலைவி, தோழியைக் குறிப்பால் உணர்த்தி அவள்மீது குற்றம் காண்கிறாள்.

இக்குறட்பாவினைச் சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, சிவசிவ வெண்பா, திருத்தொண்டர் வெண்பா ஆகியன மேற்கோளாக்கிக் கதைத் தலைவியின் துயரினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

“வாழ்விழந்த இன்னலிலும் வாசவர்கோன் மிக்குநொந்தான்
சூழ்ச்சியை முன்பிரிந்து சோமேசர் - வீழ்வார்க்கு
இன்னா தினனில்லார் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னா தினியார்ப் பிரிவு” (சோமேசர்)

“கோதைவரி விறறடக்கைக் கொண்டல் பிரிவாற்றாமல்
சீதைவனம் போனாள் சிவசிவா - ஓதுமிடத்து” (சிவசிவ)

“நாவலர்கோ மான்கயிலை நாளைப்போம் என்றுமுன்போய்
மேவிமிழி லைக்குறும்பர் வீற்றிருந்தார் - யாவருக்கும்” (திருத்) (8)

9. தீ தன்னைத் தொட்டால்தான் சுடுமேயன்றி, காமமாகிய நோய் போலத் தன்னை நீங்கிச் சென்றால் சுடும் ஆற்றல் உடையதன்று.

காமம் தீயைப் போன்று, தான் உடைய இடத்தைச் சுடும் என்றுரைத்த தோழிக்கு, மறுத்துக் கூறுவதாக அமைகிறது இக்குறள்.

சொக்கநாதர் மீது காதல் கொண்ட பெண் தமிழை அவர் பால் தூது விடுவதாக அமைந்த இலக்கியம் தமிழ்விடு தூது. அதன் கதைத் தலைவி

“வெந்தீக்குள் ளேகிடந்தும் வேவாய்என் பார்காமச்
செந்தீச் சுடாதிருக்கச் செய்யாயோ”

எனத் தன் காதல் தலைவனை வேண்டுவது, இக்குறளோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

“நீரின் தண்மையும் தீயின் வெம்மையும்
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரும்
சாரனாடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே”

எனும் பழைய உரைச் செய்யுளும்,

உள்ளினும் சுட்டிடும் உணரும் கேள்வியின்
கொள்ளினும் சுட்டிடும் குறுகி மற்றதைத்
தள்ளினும் சுட்டிடும் தன்மை ஈதினால்
கள்ளினும் கொடியது காமத் தீயே

என வரும் கந்த புராணச் செய்யுளும் இவண் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. (9)

10. தலைவன் இல்லாமையினை உணர்த்திய போது அதற்கு உடன் பட்டு, (பிரிந்த வழி ஏற்படும்) அல்லல் நோயினை நீக்கிப், பிரிவைப் பொறுத்து வாழ்பவர் பலராக இருக்கலாம் (ஆனால் நான் இல்லை என்பது குறிப்பு)

'தலைவியர் பலர் பிரிவினைப் பொறுத்திருப்பர்; நீயோ அவ்வாறில்லை' எனச் சொல்லிய தோழிக்கு உரைப்பதாக இக்குறள் அமைகிறது.

“உண்கண் நீரோடு ஓராங்கு தணப்ப
உள்ளா தாற்றல் வல்லு வேர்க்கே”

என்பன குறுந்தொகைப் பாடலடிகள்.

திறனறி வினாக்கள்

பலவுள் தெரிவு

1. மாறியிருப்பவர் யார்?

- அ. நான்முகனார் ஆ. நக்கீரர்
இ. செந்நாப்போதார் ஈ. பெருநாவலர்

2. திருக்குறள் பற்றியதான கீழுள்ள கூறுகளுள் எது சரி?

- அ. அறத்துப்பால், காமத்துப்பால் ஆகிய இரண்டுமே புலவர் கூற்றாக உள்ளன.
ஆ. அறத்துப்பால், காமத்துப்பால் ஆகிய இரண்டுமே கதைமாந்தர் கூற்றாக உள்ளன.
இ. அறத்துப்பால் புலவர் கூற்றாகவும் காமத்துப்பால் கதை மாந்தர் கூற்றாகவும் உள்ளன.
ஈ. அறத்துப்பால் கதைமாந்தர் கூற்றாகவும் காமத்துப்பால் புலவர் கூற்றாகவும் உள்ளன.

3. கீழுள்ள எதனிலிருந்து தி.பி. ஆண்டு கணக்கிடப்படுகிறது?

- அ. கி.பி.100 ஆ. கி.பி. 31 இ. கி.மு.33 ஈ. கி.மு.31

4. ஆகுபெயர் உள்ள பாடலடி எது?

- அ. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை ஆ. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்
இ. அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் ஈ. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்

5. **உள்ளதன் பெருமையும் இல்லதன் சிறுமையும் உணர்த்தும் குறள் எது?**
- அ. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப்படும்.
- ஆ. அழுக்காறுடையான்கண் ஆக்கம்போன் றில்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு
- இ. ஒழுக்கம் உடையார்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல்
- ஈ. உலகத்தோடொட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்.
6. **“ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து” - இக்குறள் ஒழுக்கத்தின் எந்நிலையை
உணர்த்துகிறது.**
- அ. சிறப்பு ஆ. வரையறை இ. பயன் ஈ. செயல்
7. **கீழுள்ள குறள்களுள் எது ஒழுக்கத்தின் தன்மையினைக் கூறுகிறது?**
- அ. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப்படும்.
- ஆ. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம்; தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை.
- இ. விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெரிள்.
- ஈ. இணருழ்த்தும் நாறாமலரனையர் கற்ற(து)
உணர விரித்துரையா தார்.
8. **அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோர் இடத்துண்மை யான். - இக்குறளில் யாருடைய தேற்றம்
குறிக்கப்படுகிறது?**
- அ. அறிவைப் பெற்றவர்கள் ஆ. அறிந்தவர்கள்
இ. தெளிவு பெற்றவர்கள் ஈ. பிரிந்தவர்கள்
9. **அளித்தஞ்சல் என்றவர் தீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு? - இதனுள் படர்க்கையில் குறிக்கப்பெறுபவர்
யார்?**
- அ. தலைவன் ஆ. தலைவி இ. தோழி ஈ. வேறொருவர்
10. **இன்னாதி னன்இல்ஊர் வாழ்தல்; அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு - இதனுள் தோழியைக் குறிப்பால்
உணர்த்தும் சொல் எது?**
- அ. இன்ன ஆ. ஊர் இ. இனியார் ஈ. இல்ஊர்

11. காதல் தலைவியின் எண்ணத்தை எதிர்மறுப்பதாக அமையும் குறள் எது?
- அ. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோர் இடத்துண்மை யான்.
- ஆ. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு
- இ. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல்; மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு.
- ஈ. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை.
12. துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொன் முன்னை
இறைஇறவா நின்ற வனை? - இக்குறளின் தலைவியின் உள்ள இயல்பு
எத்தகையதாகக் காணப்படுகிறது.
- அ. தலைவனைப் பழித்தல் ஆ. தன்னைத் தேற்றல்
இ. தோழியொடு புலத்தல் ஈ. தலைவனொடு புலத்தல்
13. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு - இக்குறளின் பொருளை அறிந்து கீழுள்ள
கூற்றுகளுள் சரியானதைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.
- அ. அளித்தஞ்சல், தெளித்தசொல் ஆகியன இரண்டும்
தலைவனுக்குரியனவாகும்.
- ஆ. அளித்தஞ்சல் தலைவனும் தெளித்த சொல் தலைவிக்கும் உரியன
இ. அளித்தஞ்சல் தலைவிக்கும் தெளித்த சொல் தலைவனுக்கும்
உரியன.
- ஈ. அளித்தஞ்சல், தெளித்த சொல் ஆகிய இரண்டும் தலைவிக்கு
உரியன
14. கீழுள்ள எக்குறளில் ஒரே சொல் மாறுபட்ட இருபொருளில் வந்துள்ளது.
- அ. இன்னா தினனில்லுவர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னா தினியார் பிரிவு
- ஆ. தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடர் ஆற்றுமோ தீ
- இ. அரிதாற்றி அல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வோர் பலர்
- ஈ. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு